

Unșii din timpul sfârșitului
(ANOINTED ONES AT END TIME)

Jeffersonville, Indiana, SUA
25 iulie 1965

Bună dimineața, adunare. Haideți să vorbim acum cu Domnul nostru. Dumnezeu mare, Creatorul cerurilor și al pământului, Tu care ai hotărât ca în dimineața aceasta noi să ne închinăm Ție... Doamne, dorim să ne predăm în inimile noastre pe deplin voii Tale sfinte, iar lucrarea Duhului Sfânt în noi să ne descopere ceea ce Tu dorești ca noi să cunoaștem. Dorința noastră este să fim creștini mai buni, reprezentanți mai buni ai Tăi. Dăruiește-ne aceasta în dimineața asta, căci noi nădăjduim în Tine. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Da... Suntem foarte bucuroși că în dimineața aceasta suntem iarăși în slujba Marelui Împărat. Ne pare rău că nu avem loc suficient pentru oameni... Vom încerca și vom face tot ce se poate face în aceste condiții.

Aici sunt multe batiste și cereri pentru care să ne rugăm. Eu le pun deocamdată deoparte. Nu le trec cu vederea, dar mă voi ruga pentru acestea deseară. Mă voi ruga și voi aștepta Duhul lui Dumnezeu pentru vindecare, și acela este momentul când aș dori să mă rog și peste aceste batiste și pentru cererile acestea.

Billy mi-a dat toate cererile deosebite. Sunt circa trei sute, și eu tocmai ieșeam din cameră atunci. Mă voi ocupa de acestea cât se poate de repede. Nu voi putea să mă ocup de toate lucrurile, pentru că fiecare cerere este un necaz, fiecare este importantă, fără îndoială. Uneori Duhul Sfânt poate să-mi atingă inima atunci când citesc o astfel de cerere. Mă întorc și-o caut până o găsesc. Altfel, nu pot decât să le iau la întâmplare.

Dorim de asemenea să-i salutăm pe ceilalți care se află în alte părți ale țării. Dorim să-i salutăm pe cei ce ne ascultă prin telefon în New York, Beaumont, Texas, Prescott, Arizona; Tucson, Arizona; San Jose, California; Connecticut; Gainesville, Georgia și New Albany, Indiana. Vă salutăm în Numele Domnului Isus.

Astăzi este o dimineață frumoasă în Indiana. Azi noapte a

plouat, și vremea s-a mai răcorit. Sala de adunare este plină, și toți au venit cu mari așteptări pentru lecția de școală duminicală. Eu nădăjduiesc că binecuvântările lui Dumnezeu vor fi și peste voi, cei de afară.

Sperăm ca în curând să fie posibil să fim împreună cu toții. Poate va fi într-un cort mare, pentru că mă simt călăuzit să predic despre ultimele șapte potire ale mâniei.

N-aș dori să dureze prea mult timp lecția deosebită din această dimineață... Eu L-am căutat pe Domnul, și m-am gândit ce aș putea să spun, având în vedere că aceasta ar putea fi ultima noastră adunare. Venirea Domnului este atât de aproape.

Eu am citit în ziar despre lucrurile care vor veni asupra Californiei, despre anumite locuri din California unde casele în valoare de 100 000 de dolari se scufundă într-o oră cam 30 de țoli. Bârnelor crapă și se rup, și ei încă nu știu din ce motiv se întâmplă aceste lucruri. Noi am ajuns la sfârșit. Eu am acest ziar cu aceste poze și rânduri scrise, eu cred că-l voi aduce în seara aceasta la adunare, fiindcă aș dori să mai spun ceva în această legătură.

Apoi deseară ne vom ruga pentru bolnavi. Cred că vom începe devreme, ca oamenii să poată să plece devreme. Pe la ora cinci, șase, să veniți să vă luați biletele de rugăciune. Cu voia Domnului, ne vom ruga deseară pentru bolnavi.

După ce m-am rugat și m-am gândit ce trebuie să fac știind că într-o zi trebuie să dau socoteală pentru ceea ce spun aici... Și m-am hotărât... sau m-am simțit călăuzit prin Duhul Sfânt să vorbesc în dimineața aceasta despre prorocie, ca noi să fim informați. Dacă noi nu suntem informați, și se întâmplă ceva pe neașteptate, noi ar trebui să știm despre aceasta. Duhul Sfânt ne-a dat aceasta ca să-i avertizăm pe oameni despre ceea ce va veni. Știți, Biblia spune că Dumnezeu nu va face nimic fără ca mai întâi să descopere slujitorilor Săi prorocii; Isus i-a avertizat pe oameni despre ceea ce se va întâmpla, iar prorocii, la fel, i-au avertizat pe oameni despre ceea ce va veni. Și se cuvine ca în ceasul acesta important în care trăim noi, să vedem în ce timp ne aflăm, și ce se va întâmpla în epoca aceasta.

În dimineața aceasta am pe inimă să vorbesc oamenilor despre una dintre aceste teme deosebite, despre care probabil că am citit de

multe ori.

Acum haideți să ne deschidem Bibliile la Matei 24 și să citim din Cuvânt, ca să avem contextul pentru tema noastră.

Vom învăța aceste lucruri încet, ca pe o lecție biblică. Luați-vă creioanele și hârtia ca să vă puteți nota lucrurile, și apoi să mergeți acasă ca să le studiați, ca noi să știm, să fim avertizați și pregătiți pentru ceaurile în care trăim. Eu mi-am notat aici multe versete. Va fi ca o lecție de școală duminicală.

Vreau să citesc o parte din Cuvântul Lui, din Matei 24, începând cu v. 15:

„De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit proorocul Daniel, „așezată în locul sfânt” - cine citește să înțeleagă! - atunci, cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți; cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare să-și ia lucrurile din casă; și cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-și ia haina. Vai de femeile, care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țâță în zilele acelea! Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat. Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate. Atunci dacă vă va spune cineva: „Iată, Hristosul este aici, sau acolo”, să nu-l credeți. Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.

Iată, că v-am spus mai dinainte. Deci, dacă vă vor zice: „Iată-L în pustie”, să nu vă duceți acolo! „Iată-L în odăițe ascunse”, să nu credeți.

Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului. Oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.”

Aș vrea să iau ca temă versetul 24 – voi scoate în evidență acest verset pentru lecția noastră de școală duminicală din această dimineață. Ascultați cu atenție în timp ce-l recitesc: *„Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.”*

Ca temă pentru dimineața aceasta aș vrea să iau „Unșii din

timpul sfârșitului”. Acesta este subiectul despre care doresc să vorbesc.

Eu cred că noi trăim în timpul sfârșitului. Cred că oricine citește Scriptura, și orice credincios știe că noi ne aflăm acum la sfârșitul istoriei lumii. Nu va fi nevoie să se scrie despre aceasta pentru că nu va fi cine s-o citească. Este sfârșitul timpului. Eu nu știu când va avea loc. Eu nu știu cât va mai dura. Nici îngerii din cer nu știu ceasul acela. Domnul Isus ne-a spus: „*Când veți vedea aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*” (Luc.21,28). Eu nu știu când se vor împlini aceste lucruri. Poate are vreo legătură cu ceea ce a spus un om de știință acum câteva zile despre crăpătura cea mare a pământului, care se întinde pe mii de kilometri, și că locul amintit se va scufunda... Lui i-a fost pusă întrebarea: „Când se va întâmpla aceasta?” El a răspuns: „Aceasta se poate întâmpla în cinci minute sau în cinci ani începând cu Los Angeles.” Mulți dintre voi au văzut la televizor cum au urmărit ei cu radarul această crăpătură a pământului. Ea se întindea de-a lungul coastei. Ea s-a rupt sub San Jose, apoi merge mai departe înspre Alaska și prin insulele Aleutian. Crăpătura mergea mai departe vreo 200 de mile prin mare, se întorcea înapoi la San Diego, apoi înconjurase Los Angeles și formase o deschidere mare. Toate cutremurele pe care le-am avut până acum au fost cauzate de mișcările vulcanice care lovesc această cavitate. Ei au o anumită denumire pentru aceasta. Prin erupțiile acestora se provoacă cutremurele pe care le-am avut în ultimii ani pe coasta de vest. Iar acum această ruptură se întinde peste coasta de vest.

Reporterul îi spunea omului de știință: „Atunci s-ar putea ca întinderile de pământ să se prăbușească ?”

Omul de știință îi răspundea: „Nu că S-AR PUTEA, ci cu SIGURANȚĂ.”

Reporterul spunea mai departe: „Dar nu în generația noastră, poate.”

Omul acesta de știință îi răspundea: „S-ar putea să se întâmple în următoarele cinci minute sau în cinci ani. Noi nu știm când se va întâmpla.”

Iar săptămâna aceasta mi-au fost trimise articole de ziar despre case de mii de dolari care se crapă, iar oamenii se mută de acolo. Ei nu știu cum să oprească aceste lucruri. Nu le pot opri. Vedeți, Dumnezeu poate să facă ce dorește, și nimeni nu-i poate spune cum s-o facă.

Voi construiți case. Voi puteți să faceți lucruri științifice. Dumnezeu este un Creator al științei. Cum Îl veți opri? În dimineața asta El poate să nimicească pământul prin muște, dacă dorește. Vă dați voi seama că El ar putea să cheme la existență muște, încât într-o jumătate de oră ar putea să parcurgă o distanță de 40 de mile? Înțelegeți? Oamenii ar fi nimiciți imediat. El este Dumnezeu. El face orice dorește. El este suveran.

Acum, având în vedere toate dovezile din timpul în care trăim noi, cred că este bine să ne ocupăm mai amănunțit de aceste lucruri și să aflăm adevărul despre ele. De la deschiderea pecetilor, Dumnezeu a fost atât de bun față de noi ca să ne arate aceste lucruri.

Vreau să observați că în Mat. 24 Isus a folosit cuvântul *hristoși*. *Hristoși*, nu Hristos, ci *hristoși*, la plural, nu la singular: *hristoși*. Cuvântul „Hristos” înseamnă „Cel uns”. Iar dacă este vorba despre *hristoși*, atunci nu va fi numai unul, ci vor fi mulți unși: unșii. Înțelegeți?

Cu alte cuvinte, dacă El ar fi vrut s-o înțelegem și mai bine, ar fi spus că „în zilele din urmă se vor ridica unși mincinoși.” Lucrul acesta pare imposibil. Pentru că noțiunea de *uns*... Dar observați cuvintele imediat următoare: „și proroci mincinoși” – p-r-o-r-o-c-i- la plural.

Un *uns* este cineva care are un mesaj. Iar mesajul poate fi adus numai prin cineva uns. Iar acela ar fi un proroc – uns. „Se vor ridica învățători mincinoși, unși.” Un proroc dă mai departe ca învățătură mesajul său: sunt învățători unși, însă sunt oameni unși, care au o învățătură mincinoasă. Sunt hristoși, la plural; proroci, la plural. Iar dacă există un Hristos la singular, atunci aceștia trebuie să fie niște unși, dar cu o învățătură diferită de a Lui.

Aceasta este o lecție de școală duminicală. Noi vrem să încercăm să vorbim despre aceasta din punctul de vedere al Scripturii, nu să

spunem ceea ce a spus altcineva despre tema aceasta, ci doar să citim Scripturile.

Voi ați putea să întrebați: „Cum se poate aceasta?” Să fie unși... Ce erau ei? Hristoși: h-r-i-s-t-o-ș-i, hristoși unși și proroci mincinoși. Sunt unși, dar sunt proroci mincinoși.

Isus a spus în Mat. 5, 45: „*Căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți.*” Acum cineva mi-ar putea spune: „Tu crezi că ungera acelor oameni este ungera Duhului Sfânt?” Da, este adevăratul Duh Sfânt al lui Dumnezeu peste ei, SI TOTUȘI EI SUNT MINCINOȘI! Fiți atenți și vedeți ce a spus El: „*Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.*” Și ei vor fi unși cu adevăratul Duh Sfânt. Știu că lucrul acesta sună foarte ciudat, dar vom arăta prin Cuvânt că acesta este cu siguranță un AȘA VORBEȘTE DOMNUL, Adevărul.

Haideti acum să deschidem Bibliile la Matei 5 și să citim câteva clipe de la v. 45. Dacă nu vom citi totul, atunci luați-vă Biblia și citiți acasă mai departe ceea ce spune Biblia despre tema asta.

Eu îmi voi face timp să clarific acest lucru, căci am spus ceva șocant. Cum poate Duhul Sfânt să unșă un proroc mincinos?

Isus a spus că așa se va întâmpla, fiindcă: „Ploaia va cădea peste amândoi, peste cei buni și peste cei răi.” Acum vom citi mai departe din Evrei 6, 1-8:

1. „*De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos, și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelia pocăinței de faptele moarte, și a credinței în Dumnezeu,*

2. *învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata vecinică.*

3. *Și vom face lucrul acesta, dacă va voi Dumnezeu.*

4. *Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,*

5. *și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor,*

6. *și care totuși au căzut, este cu neputință, să fie înnoiți iarăși, și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.*

7. *Când un pământ este adăpat de ploaie care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.*

8. *Dar dacă aduce spini și măracini, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”*

Pavel a scris evreilor și le-a arătat în tablouri și în tipuri, apoi i-a adus din iudaism în creștinism. El le-a arătat că lucrurile din trecut sunt umbra lucrurilor viitoare.

Eu aș dori să vă atrag atenția asupra unui lucru. Desigur ați observat că în primul verset spune: „*De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos, ...*” (adică singular). De asemenea ați observat că și în versetul 4 cuvântul „*Darul*” este scris la singular și nu la plural: „*Daruri*”. „... *Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc.*” Vedeți: Hristos (singular) și darul (singular). Comparați aceasta cu Matei 5, 45 și fiți atenți unde Isus a spus că Dumnezeu trimite ploaia și soarele pe pământ ca să aducă roadă oamenilor. Dar fiindcă buruiana este pe același câmp unde se află și grâul, ei primesc același lucru. Ploaia care face ca grâul să crească, este aceeași ploaie care crește și buruiana.

Eu am primit o asemenea lecție atunci când i-am întâlnit prima oară pe penticostali. Și pentru mine a fost o lecție importantă. Eu nu mai auzisem înainte vorbindu-se în limbi. Acolo erau doi bărbați: unul vorbea în limbi, celălalt tălmăcea. Și spuneau adevărul: „Aici sunt mulți bărbați și femei care trebuie să se pocăiască în seara aceasta.” Și s-au ridicat oameni care au urmat chemarea la pocăință. Eu mă gândeam: „O, ce minunat.” Apoi am vorbit cu bărbații aceia. Și prin darul deosebirii am constatat că unul dintre ei era un creștin adevărat. Era un adevărat slujitor al lui Hristos. Celălalt însă era un fățarnic; trăia cu o femeie brunetă, și avea o amantă blondă cu care avea copii. Lucrul acesta îl

văzusem în vedenie și n-a putut fi tăgăduit. Eu i-am spus omului despre aceasta. S-a uitat la mine și a plecat.

Eu am rămas confuz. Crezusem că ajunsesem între îngeri, și la urmă mă întrebam dacă nu cumva mă găseam printre draci. Cum se putea lucrul acesta? Nu am fost în stare să înțeleg. Ani de-a rândul n-am atins această temă până ce a sosit ziua în care m-am dus la fabrica veche unde mă rog de obicei. Eu mă rugasem, iar Duhul Sfânt îmi amintise iarăși de acest verset care este scris în Evrei 6, 7-8: *„Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu. Dar dacă aduce spini și măcăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”* Spinii și măcăcinii trăiesc prin aceeași sursă dătătoare de viață de la Dumnezeu. Atunci am înțeles ce-a spus Isus în Mat.7,20: *„După roadele lor îi veți cunoaște.”*

Ploaia care vine peste vegetația naturală a pământului este un simbol al ploii duhovnicești care dă viață veșnică, când vine peste biserică. Noi o numim ploaie timpurie și ploaie târzie. Este o ploaie care toarnă Duhul lui Dumnezeu peste Biserica Lui.

Observați, aici este un lucru foarte deosebit. Când sămânța de spini a ajuns în pământ, indiferent cum ar fi ajuns acolo, era de la început o sămânță de spin. Sămânța de grâu era de grâu de la bun început. Iar iarba era de la început iarbă. Și fiecare plantă se reproduce după soiul ei și arată ce era de fapt de la început. *„...să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.”* – pentru că ei primesc aceeași ploaie, aceeași binecuvântare, fac aceleași semne, aceleași minuni. Înțelegeți? *„...să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.”* Un spin nu poate să facă nimic pentru că este un spin; nici grâul nu este răspunzător pentru că este grâu. Fiecare este ceea ce a hotărât de la început Creatorul.

Soarele răsare dimineața și luminează peste tot pământul. Și același soare care răsare la răsărit, apune la apus. Soarele acesta este trimis ca să ajute la coacerea grâului de pe pământul din care sunt făcute trupurile noastre.

Noi trăim datorită unei substanțe moarte – numai așa puteți să trăiți. Și dacă este necesar ca ceva să moară zilnic pentru ca voi să puteți trăi din punct de vedere firesc, atunci trebuie să existe și în viața duhovnicească ceva care să moară ca să ne mântuiască viața noastră spirituală. Și Dumnezeu s-a făcut trup și a murit ca noi să putem să trăim. Nu există nici o biserică, nici vreun alt lucru din lume care să vă poată mântui, în afară de Dumnezeu. El este singurul prin care putem să trăim.

Isus este Cuvântul. „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi...*” „Și omul nu va trăi numai cu pâine (pentru viața firească) ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Atunci vedeți, noi trăim prin Cuvânt, și Cuvântul este Dumnezeu.

Soarele produce coacerea grâului. Dar nu se coace dintr-o dată. Pe măsură ce se maturizează, grâul se coace în mod constant până ce devine un spic complet. Așa este astăzi cu Biserica. Ea a început în vechime; în epoca întunecoasă a fost sub pământ. A crescut spre maturitate. Și noi putem să vedem clar cum arată Dumnezeu lucrurile cu ajutorul naturii.

Nu trebuie să tulburați natura. Acesta este necazul astăzi. Se fac experiențe nucleare. Voi rupeți întruna pământul acela. Tăiați copacii și apoi vă devastează furtunile. Puneți baraj pe râu, apoi acesta se va revărsa. Trebuie să găsiți voia lui Dumnezeu în aceste lucruri, și să rămâneți la aceasta. Oamenii și-au dat denumiri în biserici și organizații; uitați-vă care este rezultatul. Rămâneți pe calea pregătită de Dumnezeu.

Înapoi la tema noastră! Vedeți voi, El trimite ploaie și peste cei drekți, și peste cei nedreți. Isus spune în Mat. 24 că va fi un semn al timpului de sfârșit. Dacă semnul acesta urmează să fie cunoscut la timpul de sfârșit, atunci se va întâmpla după deschiderea Peciților. Este un semn al sfârșitului. Când se întâmplă aceste lucruri, va fi timpul sfârșitului. Va fi un semn pentru ca aleșii să nu fie derutați prin aceste lucruri. Înțelegeți? Atunci acesta trebuie descoperit.

Observați. Grâul și neghina trăiesc prin aceeași ungeră din cer. Ambele se bucură de aceasta. Îmi amintesc acest lucru referitor la ce s-a

întâmpat la fabrica Green`s. Am văzut într-o vedenie un pământ care era arat. Și mai întâi a venit acolo un Semănător. Să aveți în vedere lucrul acesta. Observați cine a venit mai întâi, și ce a fost după aceea. Bărbatul acesta îmbrăcat în alb a venit mai întâi și a semănat sămânța. Apoi în spatele Lui a venit pe furiș un om îmbrăcat în negru, care semăna neghină. Apoi am văzut ambele holde răsărind, și grâul și neghina. Și a venit o secetă; grâul și neghina aveau capetele aplecate, strigând după ploaie. Peste pământ s-a arătat un nor mare și a început ploaia. Grâul și-a ridicat capul și a spus: „Slavă Domnului. Slavă Domnului.” Buruienile s-au ridicat și au spus „Slavă Domnului! Slavă Domnului!” Același rezultat; ambele au suferit pe timp de secetă. Și pentru că erau pe același câmp, în aceeași grădină, în același loc, în aceeași stare, și una și cealaltă s-au ridicat datorită aceluiași lucru.

Observați. Aceeași ploaie face să crească și grâul, și neghina. Același Duh Sfânt care unge Biserica, care le pune în inimă dorința de a salva suflete, care le dă puterea să facă minuni, vine și peste cei nedreți la fel cum vine peste cei dreți: este exact același Duh. Nu puteți prezenta altfel acest lucru, și apoi să înțelegeți Mat. 24:24. El a spus că se vor ridica hristoși mincinoși, unși mincinoși, unși cu ungerea adevărată, dar ei sunt proroci mincinoși, învățători mincinoși. Ce l-ar determina pe un om să fie un învățător mincinos a ceva ce este adevăr? Imediat vom ajunge la semnul fiarei, și veți recunoaște că este denomiatiunea. Învățători mincinoși, unși mincinoși, hristoși mincinoși, hristoși unși dar învățători mincinoși. Numai așa o puteți vedea.

Cu ceva timp în urmă am amintit o întâmplare. Vorbeam într-o zi cu un prieten de-al meu. Acesta avea o livadă de citrice. Și avea acolo un portocal care făcea grapefruituri, lămâi, mandarine, clementine și am uitat câte fructe felurite mai creșteau acolo în el. Și l-am întrebat pe om: „Cum vine asta? Ce fel de pom este acesta?” El mi-a răspuns: „Este un portocal.” Am întrebat: „Cum de face grapefruituri? De ce face și lămâi?” El mi-a răspuns: „Acestea sunt altoite.” Am spus: „Înțeleg. Acum la anul, când va rodi iarăși, va face portocale, nu-i așa?” El a răspuns: „Nu, domnule. Fiecare mlădiță va rodi după felul ei.” Am întrebat: „Vrei să spui că mlădița de lămâie va face lămâi în portocal?” „Da, domnule.” „Mlădița de grapefruit va face grapefruituri?” „Da, domnule. Acea este natura mlădiței altoite.” Eu am spus: „Slavă lui

Dumnezeu.” El m-a întrebat: „Ce vrei să spui?” Eu am spus: „Încă o întrebare: portocalul acesta va mai rodi vreodată portocale?” El mi-a răspuns: „Dacă-i dă altă mlădiță.” Dacă va avea o mlădiță nealtoită. Dar toate acelea erau citrice care trăiau din viața portocalului.

Eu am spus: „Asta este! Metodistii vor face de fiecare dată metodști. Bapțiștii vor produce numai bapțiși. Catolicii vor produce numai catolici. Dar dacă Biserica Dumnezeului Celui Viu va mai avea vreodată o mlădiță, va fi Hristos, Cuvântul.”

Dar acolo se poate altoi. Înțelegeți? Fiecare grapefruit, lămâie, mandarină, clementină, orice fel de fruct citric poate să trăiască în pomul acela, dar depun o mărturie falsă despre pom, pentru că deși trăiesc în acesta, nu sunt roadele lui originale. Înțelegeți? Ele trăiesc de pe urma acelui pom. Asta este Mat. 24:24. Ele trăiesc prin aceeași viață, dar de la început n-au fost în regulă. Ele depun mărturie mincinoasă despre pomul acela. Acela era un portocal. Și totuși este o plantă citrică.

Se spune: „Biserica aceasta, denomiñațiunea aceasta mărturisește despre Hristos.” Și totuși au un botez fals, o mărturie mincinoasă despre Cuvânt, și spun că puterea lui Dumnezeu a fost numai pentru apostoli? Înșuși Isus a spus: „Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la orice făptură - la orice pom care va rodi vreodată, la orice mlădiță care va fi în pom. Și aceste semne vor urma pe mlădițele adevărate.” Cât timp? Cât timp este un pom, cât timp îi dau mlădițe, până la sfârșitul veacului. Fiindcă în Marcu 16,15-18 este scris: *„Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.”*

Vedeți ceasul în care trăim? Vedeți ce a spus Isus?

Amintiți-vă că despre acest lucru este vorba în legătură cu timpul sfârșitului, nu pe vremea lui Wesley. Acest lucru urma să aibă loc la timpul sfârșitului. Acum, urmăriți Scripturile; ele să mărturisească. Isus a spus „Cercetați Scripturile, căci în ele aveți viața veșnică, și tocmai

Scripturile mărturisesc despre Mine.” Cu alte cuvinte, „dacă pomul acesta va face vreodată o mlădiță nouă...” Eu sunt Vița, Pomul, voi sunteți mlădițele; cine crede în Mine, va face și El lucrările pe care le fac Eu.” Ioan 14:12.

„Cine rămâne în Mine, acela care a fost la început în rădăcina Mea...” De aceea a fost Isus și Rădăcina și Sămânța lui David. El a fost înaintea lui David, în David, și după David; și Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul de dimineață, Trandafirul din Saron, Crinul din vale, Alfa și Omega, Tată, Fiu, și Duh Sfânt. . . „*Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.*” Cu aceasta Isus a vrut să spună: Cine este ales dinainte și se află în această viață aleasă, acela este în Mine, (EL este Cuvântul de la început) iar cine va odrăsli din El, acela va purta roada Lui. Dar mai există și alții care se hrănesc de la aceeași Viață, care și ei se numesc creștini și credincioși. În Matei 7, 21 este scris: „*Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.*”

Lucrul acesta va avea loc și se va descoperi în zilele din urmă, când se vor sfârși tainele lui Dumnezeu, cum vom vedea mai târziu.

Pomii aceștia – vița adevărată și vița falsă... Ani de-a rândul mați auzit predicând despre aceste lucruri, cum acestea au crescut împreună. Am arătat lucrul acesta de la Cain și Abel, (când cele două vițe s-au întâlnit la altar), amândoi religioși, amândoi unși, amândoi au dorit viața și s-au închinat aceluiași Dumnezeu, și unul a fost respins iar celălalt a fost primit. Singurul mod prin care cel care a fost primit s-a putut deosebi de fratele său, a fost descoperirea, căci Biblia spune în Evrei 11:4 „*Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit....*”

Isus a spus: (descoperirea duhovnicească despre cine era El) „*Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului? Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” Isus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: "Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această stâncă voi zidi Biserica Mea .(Mat.16,16-18)*” Pe ce stâncă? Pe adevărata descoperire a Cuvântului. Aceasta este adevărata viță. „Prin credință Abel...”

Voi vă gândiți că nu despre descoperire este vorba. Ce este credința? Credința este ceva ce vă este descoperit, ceva ce încă nu este, dar voi credeți că va fi. Credința este o descoperire a voii lui Dumnezeu. Iar bisericile de azi nici măcar nu cred în descoperire duhovnicească. Ele cred învățătura dogmatică a vreunui sistem. „*Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit.*” Amin. Sper că înțelegeți. Vedeți în ce ceas trăim noi?

Nu demult am vorbit cu un domn, un predicator creștin. El a spus: „Domnule Branham, noi respingem toate descoperirile.” Eu am spus: „Atunci trebuie să-L respingeți pe Isus Hristos, *căci El este descoperirea lui Dumnezeu, Dumnezeu descoperit în trup omenesc.*” Dacă nu vedeți lucrul acesta sunteți pierduți.

Isus a spus: „*dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.*” El este descoperirea lui Dumnezeu, Duhul lui Dumnezeu descoperit în chip omenesc. Dacă nu puteți să credeți acest lucru, sunteți pierduți. Dacă voi faceți din El persoana a treia, a doua sau altă persoană lângă Dumnezeu, voi sunteți pierduți. În Ioan 8, 24 este scris: „*Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.*” Este o descoperire. Nu-i de mirare că ei n-au putut vedea cine era El; căci în Ioan. 6, 44-45 este scris: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M'a trimes; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. În prooroci este scris: «Toți vor fi învățați de Dumnezeu.» Așa că oricine a ascultat pe Tatăl, și a primit învățătura Lui, vine la Mine.*”

Înțelegeți? Oh, cât de mult ar trebui să-L iubim noi, să ne închinăm Lui, să-L lăudăm, ca să vedem în zilele din urmă roada Duhului într-un Pom Mireasă care ajunge la maturitate.

Vița adevărată și vița falsă au avut ambele aceeași ungere. Apa a căzut peste amândouă. Nu-i de mirare că El ne-a avertizat că dacă ar fi posibil, și cei aleși ar fi înșelați.

Observați. Arătau la fel; sunt unși la fel. Dar „după roadele lor...” De unde știți că nu este un portocal? Pentru că face grapefruit. Vița este în ordine; mlădița trăiește în pom; dar face grapefruit. Nu este cum era la început. Și dacă o biserică susține că Isus Hristos este Același ieri și azi și în veci și tăgăduiește puterea Lui, tăgăduiește lucrările Lui,

tăgăduiește Cuvântul lui... Biserica care crede în Isus Hristos va face lucrările lui Isus Hristos; va avea viața lui Isus Hristos. Chiar dacă viața ar fi turnată în ea, dacă nu este rânduiește de la rădăcini, va face de fiecare dată grapefruit sau altceva diferit. Dar dacă viața rânduiește mai dinainte este în Rădăcini, dacă Cuvântul vine prin Rădăcina care este Hristos, începutul timpului, atunci se va descoperi Isus Hristos, Același ieri și azi și în veci.

Observați. Dar ceea ce face deosebirea este roada. Isus a spus „*După roadele lor îi veți cunoaște.*” Oamenii nu culeg struguri din măracini, chiar dacă un măracine s-ar găsi în viță. Asta ar putea fi posibil, dar roada va face diferența. Ce este roada? Roada este Cuvântul timpului – rodul la vreme; aceasta este: învățătura. Ce fel de învățătură? Să deosebim dacă este învățătură omenească, denominațională, ori este Cuvântul lui Dumnezeu la vremea potrivită.

Acum... Timpul se scurge așa de repede... Am putea să vorbim mult timp despre aceste lucruri, dar sunt sigur că voi cei prezenți aici și cei ce ne ascultați prin telefon, puteți vedea ce încerc eu să vă spun. Nu avem timp prea mult la dispoziție.

Dar voi puteți să vedeți că ungerea ajunge peste cei nedrepti, peste învățătorii mincinoși, și-i determină să facă exact ceea ce le-a spus Dumnezeu să nu facă. Însă ei o vor face oricum. De ce? Ei nu pot altfel. Cum ar putea un măracine să fie altceva decât un măracine? Indiferent câtă ploaie bună ar veni peste el, trebuie să fie un măracine. Din acest motiv a spus Isus că vor fi atât de apropiați încât dacă ar fi posibil să-i înșele chiar și pe cei aleși (care sunt în rădăcini). Dar nu este posibil. Grâul nu poate decât să rodească grâu. Numai așa ceva va rodi el.

Observați. Dumnezeu nu este inițiatorul organizației. Diavolul este cel ce a înființat-o. Eu am dovedit de nenumărate ori acest lucru prin Cuvânt, nu trebuie s-o mai fac și în dimineața aceasta. Noi știm că Dumnezeu nu i-a organizat niciodată pe oameni într-o confesiune. Au trecut sute de ani după moartea ucenicilor, până ce s-a înființat prima organizație. Confesiunile acestea s-au dovedit a fi un eșec întotdeauna. Dacă nu este așa, atunci de ce nu suntem noi azi împreună în dragoste, metodiști, baptiști, prezbiterieni, catolici și toți ceilalți? De ce nu ne urmează lucrările lui Dumnezeu, și de ce nu urmează fiecare biserică

același lucru, Cuvântul? Lucrurile acelea îi despart pe oameni, despart frățietatea. Bisericile sunt mai departe de Dumnezeu ca niciodată.

Ni se spune că lucrurile din vechime s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, spre învățătura noastră; că toate lucrurile din Vechiul Testament au fost simboluri pentru ceea ce urma să fie în Noul Testament, în zilele noastre. Cum spune Biblia, Vechiul Testament a fost numai o umbră, un simbol al lucrurilor ce aveau să vină; nu erau lucrurile în sine, ci numai umbra acestora.

Să privim înapoi și să vedem dacă lucrul acesta (tema noastră) s-a mai întâmplat vreodată, ca să dovedim cu Cuvântul, nu cu părerea vreunui om. Indiferent cine ar fi respectivul, dacă aș fi eu sau altcineva, dacă nu vorbește conform Legii și Prorocilor, nu este lumină în el. Așa spune Biblia în Rom.3,4: „*Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși*”, indiferent cine ar fi omul respectiv.

Să privim acum înapoi, să vedem dacă s-a mai întâmplat vreodată lucrul acesta, ca să avem un exemplu. Am putea să privim în Exod și să vorbim despre Moise, un proroc uns, trimis de Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu voia lui Dumnezeu pentru generația lui. Dumnezeu a spus în Amos 3,7 că nu face nimic fără s-o descopere mai întâi slujitorilor Săi proroci. După aceea El o face.

El nu poate să mintă. El nu poată să mintă și să fie Dumnezeu. Nu, domnule. El trebuie să rămână adevărat. În El nu este nici o minciună. Și El nu poate să schimbe ce-a spus. Dacă o face, atunci El nu este Dumnezeu. Atunci El a făcut o greșală. El trebuie să fie infinit. Și fiind infinit El nu poate să greșescă. Înțelegeți? Deci ceea ce spune Dumnezeu, este corect pentru totdeauna. Înțelegeți? Și El a făgăduit acest lucru. Deci fiți atenți.

Dumnezeu i-a făgăduit lui Avraam că sămânța lui va fi străină într-o țară străină timp de patru sute de ani. Apoi El îi va scoate afară cu mână tare și cu braț puternic, va face semne și minuni în mijlocul aceluiași popor. Timpul făgăduinței se apropiase. Poporul uitase de această făgăduință. Ei au avut farisei și saducheii și așa mai departe, cultele lor; dar dintr-odată Dumnezeu a început să lucreze în afara acelor culte. Dumnezeu n-a chemat niciodată un proroc dintr-o confesiune pentru că un astfel de om ar fi fost confuz. Dumnezeu n-a putut să facă așa ceva.

Un proroc dintr-o confesiune ar fi trebuit să rămână în respectiva confesiune.

Moise a fost un om trimis de Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu... Și în călătoria lui, când ducea Israelul în țara făgăduită, strict după porunca lui Dumnezeu, el a întâlnit un alt proroc, un alt uns peste care era o ungere veritabilă a aceluiași Duh Sfânt care era și peste Moise. Așa este. El era un proroc. Duhul Sfânt era peste omul acela. El se numea Balaam. Îl cunoaștem cu toții. Ei bine, lucrurile pe care le-a spus omul acesta cu mii de ani în urmă se mai împlinesc și astăzi în Numeri 24, 9: *„Binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta, Și blestemat să fie oricine te va blestema! Tu ești tare și puternic. Ce frumoase sunt corturile tale, Iacove! Locuințele tale, Israele!”* Vedeți, el n-a putut să facă altfel. El a venit acolo cu gândul de a blestema poporul

Oh, voi învățători mincinoși, ați ascultat aceste benzi în toți acești ani și L-ați văzut pe Dumnezeu confirmând ceea ce a spus El, ați cercetat lucrurile și știți că este adevărul, și datorită deosebirilor voastre de cult nu sunteți de acord și le spuneți oamenilor voștri că lucrurile nu sunt așa. Vai de voi! Timpul vostru s-a apropiat.

Balaam era uns cu același Duh care a fost peste Moise... Care era deosebirea? Învățătura lui Moise era perfectă. Biblia spune în 2 Petru (2:15) că Dumnezeu n-a iertat niciodată Israelului faptul că a primit învățătura lui Balaam. Acesta a fost un păcat de neiertat. Nici unul din cei ce au ascultat de Balaam n-a scăpat (n-a fost mântuit – n.tr.), deși au ieșit din Egipt sub binecuvântările lui Dumnezeu și au văzut mâna lui Dumnezeu lucrând prin acest proroc puternic și dovedit de Dumnezeu. Și s-au lăsat amăgiți de alt proroc care a venit și a învățat contrariul, și s-a certat cu Moise și a încercat să dovedească oamenilor că Moise nu era corect... Iar Dan, Core și mulți dintre ei i-au dat dreptate și au învățat pe copiii lui Israel să curvească, să se ia după organizația lui care spunea că „Suntem toți la fel, indiferent că suntem metodiști, bapțiști, prezbiterieni, penticostali sau altceva”. Noi nu suntem la fel. Noi suntem un popor despărțit, sfânt pentru Domnul, predat Cuvântului și Duhului lui Dumnezeu ca să purtăm roada făgăduinței Lui pentru timpul acesta. Iar voi nu sunteți de-ai lor. Eu știu că ceea ce spun acum este

foarte dur, dar este adevărul. Noi suntem dedicați unei slujbe în aceste zile de pe urmă... Ieșiți afară din mijlocul lor.

În ce privește învățătura lui Balaam... nu prorocia lui Balaam – aceasta era în regulă. Venea de la Dumnezeu. Câți cred acest lucru? Prorocia lui Balaam a fost corectă, pentru că el nu a putut să spună altceva. Ungerea lui Dumnezeu n-ar fi spus altceva. Și Dumnezeu a legitimat-o dovedind că a fost adevărul. Problema era însă învățătura lui. Comparați aceasta acum cu Mat. 24:24.

Ei sunt unși, dar învățătura lor este mincinoasă, trinitatea și toate acele lucruri. Sunt lucruri greșite, antihriste. Sper să nu vă simțiți jigniți și să închideți telefoanele. Sper să nu vă ridicăți și să ieșiți. Stați liniștiți și haideți să vedem dacă Duhul Sfânt nu ne va descoperi și dovedi lucrul acesta. Voi spuneți „Păi eu cred că...” Indiferent ce credeți, stați liniștiți și ascultați, și rugați-L pe Dumnezeu să vă deschidă inima, și atunci veți afla dacă sunteți neghină, sau ce sunteți.

Chiar și lui Iuda, care a fost rânduit la osândă, Isus i-a spus: „Da, tu ești. Ce vrei să faci și ce trebuie să faci, fă repede.” Pentru 30 de arginți și pentru popularitate, Iuda L-a vândut pe Domnul Isus Hristos. Iuda era unul dintre ucenici, casierul bisericii, Isus l-a numit prieten. Vedeți? Biblia spune că el a fost născut ca fiu al pierzării, la fel cum Isus a fost născut ca Fiul lui Dumnezeu. „Dacă ar fi cu puțință, să-i înșele și pe cei aleși.”

Fiți atenți mai departe. Vom lua un alt exemplu, din 1 Împărați 22. Era atunci un proroc numit Mica. El era fiul lui Imla, și era proroc. Și era acolo alt proroc, șeful unei organizații de proroci: erau niște unși. Biblia spune că ei erau proroci, la fel cum spune și despre Balaam că era proroc: erau niște unși. Și unul dintre ei se numea Mica, și el era uns de Dumnezeu și trimis de Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu. Era încă unul, Zedechia, care se credea și el trimis de Dumnezeu. El era uns de Dumnezeu, dar învățătura lui era contrară Cuvântului lui Dumnezeu. *„Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.”*

Observați că amândoi erau unși. De unde știai care era corect și care era greșit? Vedeți ce-i făgăduise Cuvântul lui Ahab. Prorocul care era înaintea lui, Ilie, unul dintre cei mai mari proroci ai vremii, un

proroc legitimat, prorocul acela legitimat a spus că deoarece Ahab făcuse răul acesta (luase viața lui Nabot), câinii vor linge sângele lui, și o vor mânca pe Izabela și hoitul ei va îngrășa pământul. Cum puteți voi să binecuvântați ceea ce a blestemat Dumnezeu? Sau cum a spus Balaam, cum puteți voi să blestemați ceea ce a binecuvântat Dumnezeu? Înțelegeți? Dar prorocii aceștia au fost sinceri. Fără îndoială că erau oameni cumsecade, cinstiți, pentru că trebuia să fii cinstit ca să fii un israelit, sau un proroc în Israel.. Altfel erai ucis cu pietre. Ei erau niște bărbați cinstiți. Erau inteligenți. Erau învățați. Ei erau aleși de Ahab - erau aleși din popor. Iar când Mica a avut vedenia, el știa în inima lui ce spusese Cuvântul, dar a dorit să vadă ce va spune Duhul din el. Așa că ei i-au spus: „Spune și tu același lucru pe care-l spun și ceilalți proroci. Și dacă faci așa, te vom lua iarăși în părtășie.” Vedeți? „Te vom face unul de-ai noștri. Te vom lua în denomi-națiunea noastră. Noi știm că tu ești un proroc, dar întotdeauna spui lucruri rele. Tot timpul îl blestemi pe Ahab. Zedechia, șeful (papa, sau ce-o fi fost el), l-a binecuvântat pe Ahab, și a spus „Du-te!” Acum spune și tu același lucru, Imla. Tu ești sărac; tu nu ai o adunare mare, iar ei au milioane. Tot poporul stă de partea lor. Spune și tu ca ei! Vezi ce vei face; vei mânca bogăția țării.” Dar ei nu și-au găsit omul.

Dacă ei ar fi întreat: „Îi bagi vreo vină lui Zedechia?” „Nu.” „L-ai prins vreodată păcătuind?” „Nu.” „L-ai auzit vreodată înjurând pe cineva?” „Nicidecum.” „L-ai văzut vreodată beat?” „Nu.” „Poți pune sub semnul întrebării educația lui?” „Nu.” „Crezi că are o diplomă falsă?” „Nu.” Crezi că e totul în regulă cu diploma lui?” „Da, conform sinedriului, cred că este în regulă.” „Păi atunci de ce nu te unești cu el?” „Pentru că nu este conform Cuvântului.” „Atunci vom avea o confruntare.”

Mica era asemenea cu prorocul Ilie. Iar dacă tu ești un copil al lui Dumnezeu, vei fi de partea prorocului acestei Biblii. Este Cuvântul.

Observați ceasul, vremea. Poate Zedechia ar fi spus: „Oh, știu că prorocul a spus lucrul acesta, dar asta este pentru o generație viitoare; se va întâmpla peste mult timp.” Mica a spus: „Așteaptă să am o vedenie de la Dumnezeu, și apoi o să-ți spun.” L-au întreat: „Atunci spui și tu la fel?” Mica a răspuns: „Voi spune numai ceea ce spune Dumnezeu,

nici mai mult nici mai puțin. Nu pot să adaug sau să scot nici un cuvânt.” Astfel, Domnul a venit la el în rugăciunea din seara aceea.

Erau doi proroci... din punct de vedere național și militar, cel mai important om din popor era Zedechia. El este capul prorocilor, pus de împărat. Era capul tuturor celorlalți proroci din organizație. Organizația lui îl făcuse mai mare peste toți, probabil era cel mai învățat și cel mai potrivit pentru slujba aceasta. Și era uns cu Duhul Sfânt, pentru că era numit proroc. Sigur. Nu era numai un proroc oarecare, ci era un proroc evreu. Acum, urmăriți-l.

Zedechia a spus: „Domnul mi-a vorbit: „Fă-Mi aceste două coarne de fier.”” Era un simbol, de obicei prorocul vorbește în simboluri. „El a spus: „Fă coarnele acestea de fier.” Duhul Sfânt, ungerea care m-a binecuvântat mi-a spus...” (Să n-o luați ca pe o batjocură, dar doresc să ating un punct.) „Duhul Sfânt care vorbește în limbi prin mine, Cel care m-a legitimat a spus: „Ia aceste coarne și spune-i împăratului: „*Cu coarnele acestea vei bate pe Sirieni până îi vei nimici.*” Și-i voi da înapoi țara care aparține de drept lui Israel, bisericii. Frate, pare corect, cum fusese și Balaam.

Practic, Balaam era corect ca și Moise. Numărul corect al lui Dumnezeu este șapte. Iar Balaam a spus în Numeri 23 „Fă-mi șapte altare – șapte jertfe curate, boi, și șapte berbeci.” Aceste lucruri arătau spre venirea Fiului lui Dumnezeu. Părea la fel de corect ca oricare din ei.

Tot așa era și Zedechia. „Țara ne aparține. Sirienii și Filistenii, dușmanii noștri, își hrănesc copiii cu hrana copiilor noștri, dar Dumnezeu ne-a dat nouă țara aceasta.” Frate, acesta este un argument plauzibil. Bănuiesc că el a strigat în fața Israelului aceste lucruri, iar ei au putut să strige din răspuseri. Eu vorbesc despre vremea noastră, sper că mă urmăriți.

Vă amintiți de mesajul de duminica trecută, despre David? Cei ce ascultați la radio, dacă nu ați ascultat mesajul de duminica trecută, faceți-vă rost de acesta. „Să încerci să faci o slujbă lui Dumnezeu fără să fii rânduie s-o faci.” Indiferent cât ai fi de sincer, de bun; nu este deloc primită de Dumnezeu. Înțelegeți?

Zedechia credea că procedează bine. Mica a spus: „Lăsați-mă să-L întreb pe Dumnezeu.” Astfel, în dimineața următoare el a venit cu

AȘA VORBEȘTE DOMNUL. El și-a verificat vedenia cu Cuvântul. Dacă el i-ar fi spus lui Zedechia: „Știi ce a spus prorocul Bibliei că i se va întâmpla acestui om?” Zedechia i-ar fi răspuns: „Dar nu data aceasta, pentru că el este un om cinstit. El încearcă să slujească” (Să nu vă scape acest lucru!) – „El încearcă să dea bisericii lucrurile care aparțin bisericii. El încearcă să-i dea proprietatea înapoi.” Nu era vorba de lucruri materiale ci duhovnicești. Dacă ar fi fost așa, el ar fi mișcat întreaga națiune așa cum a făcut Ilie. Însă el încerca să le dea lucrurile materiale. „Noi suntem proprietari. Suntem o organizație mare. Noi aparținem acestei organizații. Voi toți, protestanților, ar trebui să vă uniți cu noi.” Ajungem imediat și la aceasta. „Oricum suntem cu toții frați și surori.” Dar nu este așa. Niciodată nu va fi așa cu adevărata Biserică a lui Dumnezeu. Nu se poate!

Observați, Zedechia a avut vedenia. Și așa a spus: „Dumnezeu mi-a vorbit.” Acum, omul era sincer: „El mi-a spus: Fă aceste coarne și suie-te înaintea împăratului și împunge cu ele; și va fi AȘA VORBEȘTE DOMNUL – el va birui și se va întoarce, va birui pentru biserică, va scoate afară dușmanul.” Era destul de aproape, nu-i așa? Unde era necazul? Acum vine Mica. I-au spus: „Acum spune-ți prorocia!” El a spus: „Suie-te. Dar *văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor.*” Exact invers!

Voi, cei din adunare, care dintre cei doi proroci avea dreptate? Singura modalitate de a face deosebirea este să verificați cu Cuvântul. L-au întrebat: „Cum ai aflat asta?” El a răspuns: „*Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie, și toată oștirea cerurilor stând lângă El, la dreapta și la stânga Lui.*”

Amintiți-vă că Zedechia tocmai spusese că și el L-a văzut pe Dumnezeu prin același Duh. „Eu L-am văzut pe Dumnezeu. El mi-a spus să-mi fac aceste coarne din fier. Du-te și scoate dușmanul afară, pentru că aceasta ne aparține. Ceilalți n-au nici un drept aici.” Așa ar fi fost dacă ei nu s-ar fi depărtat de Dumnezeu. Ar fi avut dreptul la aceasta. Dar ei se depărtaseră de Dumnezeu. Așa este cu organizația, cu biserica. Are un drept la lucrurile acestea, dar vouă vi s-au furat pentru că v-ați depărtat de Cuvântul lui Dumnezeu și de Duhul lui Dumnezeu, de Ungerea care să legitimizeze Cuvântul ceasului. Să nu cumva să vă scape mesajul acesta.

Observați ce se întâmplase. Mica a spus: „*Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie, și toată oștirea cerurilor stând lângă El, la dreapta și la stânga Lui. Și Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab ca să se împlinească cuvintele lui Ilie, prorocul Meu legitimat? Eu am spus că el va veni. Și Ilie a avut Cuvântul Meu. Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece. Oricât de moderni sunt ei, sau oricât de buni sunt ei, indiferent cât de învățați sunt ei, sau cât de mari sunt ei, cuvintele mele nu vor trece.”* Și un duh de minciună a venit din iad, a căzut pe genunchi și a spus: „Dacă-mi vei îngădui, le pot da ungerea mea, îi voi face să facă orice semn sau minune, numai cât să-i depărtez de Cuvânt. El nici măcar nu-și va da seama că acela este Cuvântul Tău. Vor ignora Cuvântul, pentru popularitate.” (Frate, timpurile nu s-au schimbat. Frate Neville, așa este. Așa este; ține minte.) „Voi veni peste el, îl voi determina să facă aceleași lucruri pe care le fac și ceilalți. Îl voi face să procească și să spună o minciună.” Cum putea să fie o minciună? Pentru că era contrară Cuvântului.

Oricare dintre aceste botezuri false, indiferent cât de adevărate par, indiferent cât de mult încearcă ei să imite, totul este o minciună dacă este în contradicție cu Cuvântul acestui ceas. Exact așa este. Voi spuneți „Păi noi am făcut cutare lucru; biserica noastră este așa și pe dincolo...” Nu contează ce este; dacă este contrar Cuvântului pentru ceasul acesta, este o minciună. Dumnezeu nu va avea nimic în comun cu aceasta. Indiferent cât de sincer, cât de învățat, cât de inteligent, cât de adevărat pare: dacă este contrar Cuvântului acestui ceas, este o minciună. În câteva minute vom pătrunde mai adânc în aceasta, dacă timpul ne permite. Dacă nu, o vom relua deseară.

Observați, el era sincer, era un om cumsecade, fără îndoială. Dar Mica i-a spus: „Tu ești uns cu un duh de minciună.” (Nu chiar pe față, dar cu alte cuvinte.) N-ar fi nevoie de mult curaj ca să-i spui așa ceva unui episcop? Dar el a făcut-o.

Și așa episcopul acesta a spus: „Nu vei mai avea părtășie niciodată!” și l-a lovit peste obraz; i-a spus: „Tu știi că eu sunt legitimat. Biserica mea m-a făcut mai marele ei. Votul poporului lui Dumnezeu m-a făcut ceea ce sunt. Organizația mea m-a făcut aceasta. Și Dumnezeu ne-a dat țara aceasta, și El vrea ca aceasta să fie a noastră. Eu am pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” L-a lovit și a întrebat: „*Pe unde*

a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?” Mica a răspuns: „Vei afla într-una din zilele acestea, când California va fi sub mare” și multe lucruri de felul acesta. Înțelegeți? „Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi.”

Ahab, ce vei spune tu acum? El a spus: „Eu îl cred pe prorocul meu.” Dar dacă ar fi cercetat el Cuvântul? Vedeți, el n-a vrut să se știe blestemat. Ascultați-mă! El nu dorea să se vadă blestemat. Nici un om nu dorește acest lucru. Fratele meu din cult, aceasta-i problema ta. Tu vrei să crezi că ești în ordine, dar știi în inima ta că minți atunci când botezi în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Voi știți că greșiți atunci când spuneți că vorbirea în limbi este dovada inițială a botezului cu Duhul Sfânt. Cum ar putea vorbirea în limbi să fie dovada inițială a botezului cu Duhul Sfânt, când după aceea voi vorbiți împotriva unei făgăduințe a lui Dumnezeu pentru ceasul acesta? Cum ar putea fi? Voi nu doriți blestemul, nu-i așa? Dar aici este scris; așa va fi. Acesta este semnul fiarei, atât de apropiat de original, încât dacă ar fi cu puțință să-i înșele și pe cei aleși.

Semne, minuni, bărbați unși, prorocie, tot felul de lucruri se întâmplă – cum veți face deosebirea? Fiți atenți la cuvântul acestui ceas. Așa veți face deosebirea...

Uitați-vă la Moise, cum i-ar fi putut spune lui Balaam; uitați-vă la Mica: de unde știm că avea dreptate? Cuvântul prorocise înaintea lui acele lucruri pentru Ahab. Și Cuvântul a prorocit mai dinainte că vor exista aceste organizații în timpul acesta, și că blestemul acesta va fi asupra lor, și a prorocit lucrurile care se vor întâmpla prin adevărata Sa Biserică unsă – care va avea Cuvântul. Va fi o Mireasă a Cuvântului. Aici am ajuns. Astăzi este tot așa cum a fost atunci.

Biblia spune: „*Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.*” Eu am vorbit despre Balaam. Am vorbit despre Balaam și Moise. Am vorbit acum despre Mica și Zedechia. Acum voi mai aduce un exemplu. Ar mai fi sute de exemple, dar mai aduc încă unul, ca să fie trei. Am o grămadă notate aici. Dar ca să economisim timpul...

Ieremia a fost un proroc legitimat, surghiunit, dar un proroc legitimat de Dumnezeu. Ei l-au urât. Au aruncat în el cu fructe stricate, iar el a pronunțat blestemul asupra lor. El a stat de-o parte, și a făcut semne care indicau că Israelul era greșit. Fiecare proroc adevărat care s-

a ridicat vreodată în lume, a blestemat acele organizații denominaționale ale bisericii. Cum ar putea Dumnezeu neschimbător să schimbe acest lucru?

Duhul Sfânt este Prorocul acestui ceas. El Își legitimează Cuvântul, și-l dovedește. Duhul Sfânt a fost prorocul timpului lui Moise. Duhul Sfânt a fost Prorocul timpului lui Mica. Duhul Sfânt care a scris Cuvântul vine și confirmă Cuvântul.

Ce s-a întâmplat în vremea lui Mica? Ahab a fost ucis și câinii i-au lins sângele, conform Cuvântului lui Dumnezeu. „Oh, voi învățători mincinoși, așa zice Dumnezeu, într-o zi veți culege ce semănați, voi conducători orbi ai orbilor.” Eu nu sunt supărat; eu doar vă spun adevărul. Eu nu aș fi spus lucrul acesta dacă Duhul Sfânt nu mi-ar fi spus în camera aceea „Spune-o în felul acesta.” V-am spus eu vreodată ceva greșit? Nu a dovedit Dumnezeu că a fost corect? Treziți-vă, frații mei, înainte de a fi prea târziu.

Dar dați-mi voie să vă spun aceasta. Cum s-ar putea trezi spinul și să fie grâu, dacă a fost rânduie mai dinainte la aceasta? Cum ar fi posibil ca cei aleși să n-o vadă? Ei sunt aleși ca s-o vadă. „Tot ce mi-a dat Tatăl va veni” a spus Isus, „dar nimeni nu poate să vină decât dacă Tatăl Mi l-a dat înainte întemeierii lumii, când numele lui a fost scris în cartea vieții Mielului”, nu într-o evidență bisericească, ci în Carte, în Cartea Vieții Mielului.

Observați. Ieremia s-a ridicat, a fost legitimat înainte poporului, și ei totuși l-au urât. Și astfel el a mers și a făcut un jug, și l-a pus pe gât, și a mers înainte poporului. Ei au spus: „Oh, noi suntem poporul cel mare al lui Dumnezeu. Noi suntem Israelul. Suntem atât de sinceri în sinagoga noastră. Participăm în fiecare duminică. Noi aducem jertfe. Noi plătim bani. Cum ar putea Nebucadnețar să ia lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu?” Păcatele voastre au făcut-o.

Dumnezeu a spus: „Dacă veți păzi poruncile Mele, nu voi face aceasta. Dar dacă nu le veți păzi, va veni peste voi.” Exact așa este. Este încă la fel. Păziți poruncile Lui, Cuvântul Său pentru acest ceas, ceea ce a făgăduit El.

Acum observați. Ieremia, prin voia lui Dumnezeu era un proroc legitimat, deși ei l-au urât. Toți prorocii au fost urâți în vremea lor. Ei au făcut lucruri ciudate, contrar denominațiunii din vremea aceea, și toți îi

urau, chiar și împărați. Ieremia și-a pus un jug pe gât și a spus: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL: ei vor fi robi acolo timp de șaptezeci de ani.” El înțelesese din Cuvântul lui Dumnezeu: șaptezeci de ani.

Apoi Hanania, un proroc din mijlocul poporului a venit și a sfârâmat jugul de pe gâtul lui Ieremia. El dorea să fie văzut în mijlocul poporului, dar vorbea împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Și a spus: „În doi ani vor fi înapoi, așa vorbește Domnul.” Doi proroci unși! Care era deosebirea între ei? Unul vorbea Cuvântul, iar celălalt nu.

Ieremia a spus „Amin” înaintea tuturor bătrânilor, și înaintea adunării, înaintea întregului Israel.

Vedeți, Hanania a vrut să arate că și el putea să fie la fel de mare ca și Ieremia. „Știi tu, ei oricum nu te plac, așa că și eu sunt un proroc. Eu sunt mai proroc ca tine, pentru că tu procești o minciună. Tu-mi spui că poporul lui Dumnezeu va fi așa și-așa.” Așa spun ei astăzi, dar tot acolo veți ajunge și voi, ca biserică. Asupra voastră este un blestem. Blestemul este asupra tuturor bisericilor, denominațiunilor care țin tradițiile oamenilor în loc să păzească Cuvântul lui Dumnezeu: voi sunteți blestemați de Dumnezeu.

Acum observați, vine Hanania și smucește jugul de pe gâtul său, jug care era un simbol al lui Dumnezeu, îl sfârâcă și spune: „*Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Eu sfârâc jugul împăratului Babilonului! Peste doi ani, voi aduce înapoi în locul acesta toate uneltele Casei Domnului, pe care le-a ridicat Nebucadnețar, împăratul Babilonului, din locul acesta, și le-a dus în Babilon.”*” El a făcut acest lucru ca să se dea în spectacol. „Eu sunt așa-și-așa.” El era un proroc al organizației.

Ieremia era un om al pustiei care trăia singuratic. Tot timpul el a prorocit de rău împotriva lor, pentru că erau răi. Iar omul acesta le spunea: „Oh, voi sunteți în regulă cât timp aparțineți de Israel. Asta-i tot ce-i necesar. Dumnezeu nu va face așa ceva. Știi că s-a întâmplat ceva aici, dar nu vă alarmați. Nu vă speriați.” Oh, frate, ei trăiesc și azi. „Nu vă faceți griji, totul este în ordine. Noi avem totul sub control. Noi suntem biserica.” Să nu gândiți așa.

Astfel, el a spus: „Totul e în regulă. În doi ani ei se vor întoarce. S-a întâmplat ceva minor; nu este ceva neobișnuit; noi o avem. Dumnezeu se va ocupa de această problemă.” Însă Cuvântul spunea că

ei vor fi acolo timp de șaptezeci de ani, până ce generația aceea a dispărut, și a venit o generație nouă. O generație era de patruzeci de ani.

„Timp de aproape două generații veți fi acolo” – și Ieremia a spus-o conform Cuvântului lui Dumnezeu. Hanania a sfârâmat jugul... Ieremia a spus: „Bine. Amin. Dar Hanania, să ne reamintim; amândoi suntem proroci; suntem predicatori. Ție îți spun, fratele meu: hai să ne aducem aminte că au fost proroci înaintea noastră, și ei au prorocit împotriva împărățiilor; și au proroci împotriva anumitor lucruri. Dar adu-ți aminte, când prorocul spunea ceva, trebuia să procească conform Cuvântului, așa cum a făcut Mica, și Moise, și toți ceilalți. Trebuie să fie conform Cuvântului. Adu-ți aminte ce se întâmplă dacă nu este așa.”

Atunci în Hanania s-a aprins indignarea lui neprihănită, și el a spus „Eu sunt Hanania (sigur că da), prorocul Domnului, și eu spun că va dura numai doi ani.” Cu alte cuvinte, „Nu mă interesează ce spune Cuvântul”, ungerea sa. „Eu spun că în doi ani ei se vor întoarce.”

Ieremia a plecat dinaintea lui, a ieșit afară și a spus: „Doamne, nu mă interesează ce-a spus el. Eu încă mai cred și știu că Cuvântul Tău spune așa, și-Ți voi fi credincios. Nu mă voi lăsa amăgit de el.”

„*Du-te, și spune lui Hanania: „Așa vorbește Domnul: „Ai sfârâmat un jug de lemn, dar cu aceasta ai făcut în locul lui un jug de fier!”*” Și pentru că a făcut lucrul acela, Hanania a fost luat de pe pământ în anul acela. Iată exemplele noastre: amândoi erau proroci. Multe s-ar mai putea spune.

Dar fiți atenți! Isus a spus că în vremea aceasta de sfârșit cele două duhuri vor fi din nou foarte apropiate. Corect? Observați. Vor fi mai apropiate decât atunci; acesta este timpul sfârșitului. Oh, copilașilor. Dumnezeu să aibă milă de noi. Vor fi atât de apropiate, încât dacă ar fi posibil, și cei aleși ar fi înșelați. Cum i-am deosebit noi în zilele acelea? Cum veți face deosebirea astăzi? În același fel: rămâneți cu Cuvântul: Isus Hristos este Același ieri și azi și-n veci. Acum, luați seama la întreg mesajul acesta. Poate într-o zi când Domnul va fi terminat cu mine pe pământ, voi pleca – voi vă veți gândi iarăși la acesta. Ascultați-mă, ascultați ce vă spun! Dacă El mă ia înaintea venirii Sale, amintiți-vă că eu v-am vorbit în Numele Domnului, prin Cuvântul Domnului!

Observați. Vor fi atât de aproape încât dacă ar fi posibil, să-i înșele și pe cei aleși. Vor face aceleași semne, aceleași minuni, prin același Duh. Corect? Exact ca la prorocii despre care tocmai am vorbit.

Mai este scris, haideți să deschidem și acolo dacă doriți, la 2 Tim. 3. Haideți să nu trecem peste acesta. Mă uit la ceasul de acolo, și vreau să omit multe lucruri, și nu cred că ar trebui s-o facem acum.

Eu stau aici și transpir, dar sunt bucuros. Și știu că acesta este adevărul.

2 Tim. 3:8. Pavel, omul care a spus „Dacă un înger vine din cer și spune altceva decât am spus eu, să fie blestemat” Dacă ar veni un înger... Oh, îmi pare rău. Observați în 2 Tim. 3:8, uitați-vă ce spune Pavel acum. Haideți să începem de la primul verset, și fiți atenți. Cei care aveți Biblia, citiți cu mine; dacă nu aveți Biblie, fiți atenți.

„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.” (Subliniați acel „în zilele din urmă.” Atunci se va întâmpla. Noi am ajuns acolo.) „Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie.” Uitați-vă la ce avem noi astăzi. Oamenii sunt stricați: vedem pe stradă bărbați tineri care-și poartă părul pe frunte, precum bretonul femeilor. Perversiune – sodomiți. Ați citit în „Reader’s Digest”? S-a spus acolo că poporul american atinge vârsta medie între 20 și 25 de ani. Ei sunt terminați. Sunt stricați. Știința spune acest lucru, că bărbatul ajunge atunci la vârsta sa medie, iar femeile încă de la 20 de ani. Trupurile lor sunt așa de stricate și dedate murdăriei.

„Oh, America, de câte ori a vrut Dumnezeu să te strângă, dar acum ți-a sosit ceasul. Tu ai condus lumea în murdărie, fără evlavie, fără dragoste reciprocă, bărbat cu femeie sau femeie pentru bărbat. Nici chiar atracție naturală. Ei sunt murdari sexual. „...fără dragoste, neîmpăcați, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine...” Cu alte cuvinte ei spun: „Voi, adunătură de „fanatici sfinți!” Cineva spunea nu demult cu referire la venirea la această biserică: „Nu te du acolo! Nu este decât gălăgie și purtare urâtă.” Vedeți? Neiubitori de bine!

„...vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu...” Voi spuneți: „Frate Branham, aceștia-s comuniștii. Dar ce spune versetul următor? „...având doar o formă de

evlavie...” dar ce? „...*dar tăgăduindu-i puterea...*” Cuvântul, Isus Hristos Același ieri, azi și în veci, a manifestat o făgăduință a acestui timp. Iar ei, exact ca Hanania, ca Zedechia, ca Balaam, ca prorocii mincinoși cei din vechime... având o formă de evlavie... Sunt unși. Vedeți? Având o formă de evlavie, sunt unși, predicatori ordinați... care au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc că El este Același ieri și azi și în veci... tăgăduiesc Cuvântul Său. Cum L-au tăgăduit ei pe Isus în zilele acelea? Ce au tăgăduit ei atunci când L-au tăgăduit pe Isus? Ei au tăgăduit Cuvântul. Erau religioși. Ei învățau din Biblia lor, dar tăgăduiau Cuvântul timpului prezent. Cum sunt ei astăzi? La fel: predică evanghelia rusaliilor, dar tăgăduiesc făgăduința Cuvântului din acest timp, care este legitimată: ei tăgăduiesc că Isus Hristos ar fi același ieri și azi și în veci. Acum înțelegeți?

„Sunt printre ei unii, care se vâra prin case, și momesc pe femeile ușurate în greuiate de păcate și frământate de felurite poște...” Ei vor să aibă picnicuri de cusături. Cineva vine și încearcă să răstălmăcească Cuvântul spunând „Nu-i nimic soră dacă ai părul scurt. Nu lua în seamă neghiobia aia.” Vedeți? „Oh, nu contează cum te îmbraci. Pentru că ceea ce iasă din inimă îl spurcă pe om.” Vedeți? Vă dați voi seama că sunteți unși cu un duh rău, murdar, desfrânat? Poți să cânti în corul bisericii, dar dacă ai părul scurt, soră, ai un duh rău. Este contrar Cuvântului să porți părul scurt. Tu poți zice: „Eu îmbrac pantaloni scurți și aceasta nu mă va blestema”. Dacă o femeie poartă haine bărbătești, acest lucru este o urâciune în ochii lui Dumnezeu. Dumnezeu neschimbător a spus lucrul acesta în Deuteronom 22, 5.

Oh, sunt atâtea lucruri, nu putem trece prin toate, căci nu am avea timp. Dar cunoașteți suficient ca să știți ce-i bine și ce-i rău. Cum pot eu să-i determin s-o facă? Cum pot eu? Voi spuneți: „Ce tot strigi acolo?” Eu sunt martor împotriva voastră. Cândva, în ziua judecății, veți da din colț în colț și nu vă veți putea ascunde.

Cum ar fi putut Mica să oprească acele lucruri? Cum ar fi putut Moise să-i oprească? Prin faptul că a strigat împotriva? Când Fineas, levitul a scos sabia și a fugit prin popor și i-a nimicit, ei au reacționat în același fel; pentru că era prevestit dinainte că o vor face. Ei o vor face la fel, pentru că este zis: AȘA VORBESTE DOMNUL: ei o vor face mai departe. Credeți voi vreodată că denomiunțile acelea vor renunța la

confesiunile lor și se vor întoarce la Cuvânt? Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL: ele n-o vor face! Vor intra ele în sistemul antihrist? Exact, este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ele vor intra. De ce mai vorbești despre aceste lucruri? Eu trebuie să fiu un martor, și voi de asemenea. Toți credincioșii.

Ascultați! Ce vor face prorocii mincinoși în ultimul timp? Ei vor prinde „*Femei ușurate, îngreuiate de păcate și frământate de felurite poftă.*” „Păi, știu că toate celelalte femei fac aceasta...” Bine, dă-i înainte!

Ce am spus eu înaintea acestor evenimente din California? „Voi, cei din Los Angeles, în fiecare an când mă întorc aici, sunt mai multe femei tunse, mai mulți bărbați feminizați, mai mulți predicatori care intră în organizație. Voi nu aveți scuză. Dacă în Sodoma și Gomora s-ar fi făcut lucrările puternice care s-au făcut la voi, acestea ar fi astăzi în picioare. Oh, Capernaume, tu care te numești după numele îngerilor, Los Angeles...” Vedeți ce se întâmplă? Se duce direct pe fundul mării. Când? Eu nu știu când, dar se duce. Voi tinerilor, dacă nu voi vedea lucrul acesta întâmplându-se cât timp mai trăiesc eu, fiți atenți; se va scufunda cu siguranță..

„...care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului.” Acum vine partea șocantă. Ascultați aceasta: „*După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.*” În ce privește credința dată sfinților odată pentru totdeauna, desigur. „*El va întoarce inima copiilor spre părinții lor...*” Osândiți în ce privește credința... știți ce înseamnă „răzvrățiți”? Dacă aveți o Biblie Scofield, acolo este un „h”. Acolo spune „apostazie – lepădare de credință.” Despre asta este vorba.

Un moment, acum. Vreau să caut ceva aici. Cred că mi-am notat acest lucru. Nu sunt sigur, dar doresc să-l spun, și vreau să-l caut înainte s-o spun. O clipă. „*osândiți în ce privește credința.*” Este numai o singură credință. În ce privește credința ei sunt osândiți - lepădați de credință.

Doresc să citesc acum Luca 18:1-8. Numai o clipă. Nu-i nevoie să notați, nu-i nevoie s-o citiți.

„Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat, și să nu se lase. El le-a zis: „Într-o cetate era un judecător, care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina. În cetatea aceea era și o văduvă, care venea des la el, și-i zicea: „Fă-mi dreptate în cearta cu pârâșul meu.” Multă vreme n-a voit să-i facă dreptate. Dar în urmă, și-a zis: „Măcar că de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez, totuși, pentru că văduva aceasta mă tot necăjește, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul.” Domnul a adăugat: „Auziți ce zice judecătorul nedrept? Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate în curând. Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” Aceasta este întrebarea. Aici doresc să ajung. În Apoc. 10, 7 se spune că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu...” Întrebarea este: Dacă voi urmăriți această linie în acest timp, se va sfârși ea? „Voi găsi Eu credință?” Se va împlini în timpul acesta Maleahi 4,5: să fie restituită credința copiilor înapoi la credința părinților, la original, la Cuvânt? Vedeți?

Apostați, ca și Iane și Iambre se vor împotrivi... Acum ascultați. 2 Tim. 3:8: „După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.” Ei au o formă de evlavie. Cuvântul vorbește despre unșii, care sunt vrăjmași ai adevărului.

În ce privește trăirea, ei sunt cumsecade, sunt oameni învățați. Observați acum, când Moise a mers în Egipt cu mesajul și cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, și a fost legitimat, a chemat Israelul, care era un popor nu o biserică... Israel era un popor; n-au fost o biserică, deoarece cuvântul „biserică” înseamnă „cei chemați afară.” Ei erau poporul lui Dumnezeu. Apoi când au fost unși cu Cuvântul și chemați afară, au devenit biserica lui Dumnezeu, apoi au decăzut, pentru că nu au crezut Cuvântul lui Dumnezeu și au ascultat de un proroc mincinos. Sper că acest lucru pătrunde. Israel era poporul lui Dumnezeu, a ieșit afară sub mâna lui Dumnezeu, era uns cu Cuvântul – cu puterea lui Dumnezeu, și a văzut semnele și minunile lui Dumnezeu; și când Dumnezeu mergea înaintea ei, a venit un proroc mincinos și a învățat

ceva contrar Cuvântului original al lui Dumnezeu, pe care-l auziseră ei; și toți au pierit în pustie, în afară de două persoane. Rețineți aceasta.

1 Pet. 3, 20 zice: „Cum a fost în zilele lui Noe, când au fost scăpate prin apă opt suflete, tot așa va fi la venirea Fiului omului.” În Mat. 24, 37 și Luca 17, 26-30 zice „Cum a fost în zilele lui Lot, când au ieșit trei inși din Sodoma, tot așa va fi când se va arăta Fiul omului.” Eu citez Scriptura, Cuvântul Domnului. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul nu va trece. Va fi o minoritate.

Observați, Moise merge la Aaron. Moise urma să țină locul lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a spus să țină locul lui Dumnezeu - Exod 4, 10-16: *„Tu îi vei vorbi, și vei pune cuvintele în gura lui; și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi învăța ce veți avea de făcut. El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu.”* „Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?” Și Moise s-a dus acolo. Ce a făcut el? A făcut o minune adevărată, pe care Dumnezeu i-a spus s-o facă. Dumnezeu i-a spus să-și arunce toiagul pe pământ. Acesta s-a prefăcut în șarpe. L-a ridicat, și acesta s-a făcut din nou toiag. I-a spus: „Du-te, fă semnul acesta înaintea faraonului, și spune „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Când faraon a văzut acest lucru, a spus: „O, ce truc ieftin. Asta nu-i nimic, este numai telepatie sau ceva” – știți voi. „În organizația noastră avem oameni care pot să facă același lucru. Vino, episcop cutare; și tu, vino aici. Ei pot să facă același lucru.” Satana era cel ce vorbea prin faraon. Dumnezeu vorbea prin Moise.

Dar uitați-vă la cei ce a venit. Au venit Iane și Iambre înaintea lui Moise, și au făcut în public, înaintea poporului, toate minunile făcute de Moise. Dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela și pe cei aleși. Corect? Au făcut același lucru pe care l-a făcut și Moise. Ați înțeles? Acum rețineți, este AȘA SPUNE SCRIPTURA, în zilele din urmă se va repeta lucrul acesta. Care era diferența între Moise și Iambre? Moise a spus: „Să vină sânge în apă.” Acești proroci mincinoși au spus: „Sigur, și noi putem transforma apa în sânge.” Și s-a întâmplat.

Când Moise a spus: „Să vină muște” el a primit porunca direct de la Dumnezeu. Și ce-au făcut ei? „Și noi putem aduce muște.” Ei au încercat și aceasta. Ei au încercat să facă tot ce-a făcut Moise. Țineți

mente, noi ajungem la aceasta peste un timp. Ei pot să facă orice fac și ceilalți, dar ei nu pot să rămână la Cuvânt. Nu pot să rămână la Cuvânt.

Observați. Ei au făcut-o. Dar Moise, adevăratul proroc trimis de Dumnezeu, nu s-a certat cu ei și n-a spus: „Voi nu puteți să faceți lucrul acesta.” El i-a lăsat în pace, i-a lăsat să-și vadă mai departe de treabă. Ei sunt proroci ai organizației, dar i-a lăsat în pace. Moise a mers mai departe, a ascultat de Dumnezeu. El a mers și a făcut tot ce i-a spus Dumnezeu. El făcea ceva nou. Fiecare dintre ei avea o senzație, sau ceva. Făceau și ei exact ce făcea Moise. Acum observați. Oh, să nu vă scape acest lucru. Acești imitatori au apărut numai după prorocul adevărat. Vedeți? Ei au venit ca să imite. Ei trebuie s-o facă. Diavolul nu poate să creeze nimic; el numai denaturează originalul. Ce este păcatul? Neprihănire denaturată. Ce este preacurvia? Actul corect, dar denaturat. Ce este o minciună? Adevărul denaturat. Uitați-vă la Hanania, o denaturare a Cuvântului original. Balaam – o denaturare a Cuvântului original. Zedechia – denaturarea Cuvântului original. Și Biblia spune că acești oameni vor veni după aceea, ca să denatureze Cuvântul original, care a fost legitimat și dovedit ca Adevăr.

Dezgroapă piatra de căpătâi a acestei biserici, și citește ce scrie pe acea bucată de hârtie care a fost pusă de 33 de ani înăuntru

„...fă lucrul unui evanghelist, și împlinește-ți bine slujba. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor.” Ei vor continua în felul lor și vor face orice; și totul este în regulă: „Avem și noi aceleași semne și minuni.” „*Își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite - dogme*” Oh, prezența Duhului Sfânt, teama, atinge sufletul unui om dacă el se oprește ca să se gândească la realitatea și claritatea acestor lucruri care sunt chiar în fața noastră. La temelia acestei clădiri am pus acum 33 de ani o bucată de hârtie pe care este scris chiar textul amintit mai sus. Vedeți ce a spus El în dimineața aceea acolo, pe strada a șaptea, când a fost așezată temelia aceasta. Gândiți-vă la evenimentul de la râul Ohio, când Îngerul Domnului s-a coborât în chipul unui Stâlp de Foc, în prezența a sute de oameni din biserici, care stăteau pe mal. Gândiți-vă ce a spus El și vedeți dacă se împlinește. Uitați-vă ce s-a întâmplat. Este atât de greu. Știu că pare greu, fraților care ascultați

transmisiunea, dar... Isus Însuși a spus că dacă ar fi cu puțință și cei aleși ar fi înșelați. Ceilalți niciodată nu vor face deosebirea. Dacă ar fi cu puțință, ar fi înșelați și cei aleși.

Observați, imitatorii au apărut după ce a fost trimis adevăratul uns al lui Dumnezeu, adevăratul proroc, Moise. Și tot ce făcea Moise, imitau și ei.

Acum, frate, soră, eu sunt acum în biserica mea. Am dreptul să predic aici tot ce doresc, dacă ceea ce predic vine din Cuvântul lui Dumnezeu. Și eu nu vă condamn pe voi, oamenilor, dar haideți să vedem în ce timp și în ce ceas trăim noi.

Salutări fratelui Ruddell, lui Junior Jackson, și celorlalți care ne ascultă din bisericile noastre surori. Am uitat de ei la început. Cred că și ei ne ascultă prin telefon în dimineața asta, pentru că nu avem loc suficient aici în biserică.

Gândiți-vă o clipă la acest lucru acum: ei au făcut aceleași minuni pe care le-a făcut și Moise. Ei imitau tot ce făcea Moise. Dumnezeu spusese: „*în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.*” A venit și Satana și a spus: „Hotărât că nu veți muri. Numai că veți fi mai înțelepți. Veți avea o organizație mai bună. Veți avea mai multă lumină, totul va fi mai bine pentru voi.” Înțelegeți? A fost o denaturare... Și aduceți-vă aminte, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, conform cu 2 Tim. 3: 8, în zilele din urmă vor fi pe pământ acești Iane și Iambre. Doresc să observați că sunt doi imitatori.

Imediat ne vom referi și la Sodoma și Gomora, la cei trei bărbați de acolo, la cei trei îngeri care s-au coborât ca să vedem imitația, să vedem care este corect și care este greșit. Înțelegeți?

Observați. Ei au făcut aceleași minuni. Dar observați, ei au imitat numai după trimiterea adevăratului slujitor al lui Dumnezeu, cu ungerea adevăratului Cuvânt: ei au venit numai după aceea. Mă întreb dacă ne putem gândi o clipă. Cred că vă aduceți aminte cum luam acum circa 20 de ani mâna bolnavului, și printr-un semn, Domnul arăta boala celui din fața mea. Au apărut apoi astfel de lucruri pretutindeni. Unul avea semnul pe mâna dreaptă, altul pe stânga, celălalt îl mirosea. Înțelegeți? Tot felul de imitații au apărut. Și eu mă întreb... Dumnezeu nu vrea să mă lase să vă spun acum care a fost adevărul adevărat, dar într-o zi veți afla. Aceste lucruri s-au întâmplat numai ca nebulia lor să fie arătată.

De la început n-a fost adevărat. Dacă Domnul îngăduie, vă voi spune într-o zi.

Observați, ei au făcut aceleași minuni, dar le-au făcut numai după ce fusese adus Cuvântul original, și nu mai înainte. Așa a procedat Satana în grădina Edenului; așa a procedat el tot timpul. Cine a prorocit mai întâi? Moise. Cine a venit mai întâi, Moise sau Balaam? Moise. Cine a venit primul, Ieremia, sau Hanania? Înțelegeți ce vreau să spun?

Observați. Ei au copiat. Imitatori firești, sinceri, crezând că ei fac o slujbă lui Dumnezeu, așa cum am văzut săptămâna trecută că a făcut și David, însă erau imitații firești. Eu aștept o clipă. Vreau să vă gândiți dincolo de ceea ce spun eu. Dacă eu n-o spun pe față, cu siguranță că Duhul Sfânt v-o va descoperi, mai ales celor aleși.

Denominațiunea faraonului spune: „Noi avem bărbați care pot să facă același lucru.” Și au făcut-o. De ce a făcut faraon lucrul acesta? De ce a îngăduit Dumnezeu acest lucru? De ce ar trimite Dumnezeu un proroc adevărat, uns, ca să facă un semn înaintea faraonului și după aceea să îngăduie ca oamenilor să li se prezinte și o copie denominațională? De ce ar permite El să se ridice un imitator și să facă exact același lucru pe care-l face și Duhul lui Dumnezeu? Vedeți, Scriptura trebuie să se împlinească.

Observați. Dumnezeu a procedat astfel ca să împietrească inima faraonului. Lucrurile arătau ca și cum Moise n-ar fi fost singurul care avea Cuvântul; și ei puteau să facă ceea ce a făcut Moise. Și de ce a permis Dumnezeu să se întâmple acest lucru în zilele din urmă? Același lucru s-a petrecut atunci când acel duh de minciună a venit peste Zedechia. A fost metoda aleasă de Dumnezeu pentru a-l face pe Ahab să meargă la luptă și pentru a împlini cuvântul adus de Ilie? Altfel cum îi va face el pe oamenii aceștia să se încreadă în bisericile lor, ca să se împlinească ceea ce a prezis El pentru epoca Laodicea? Apoc. 3, 17- 18 *„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii, și să vezi.”*

De ce a permis El ca aceste imitații să iasă în relief în aceste zile și să tăgăduiască adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu? Faraon s-a ridicat

împotriva lui Moise și la fel au făcut-o și Iane și Iambre. Și Biblia spune că aceste lucruri se vor repeta în zilele din urmă. Dacă aceasta nu este împlinirea Scripturii ?

Moise nu s-a certat cu ei și nu le-a spus „Stați așa, voi n-o puteți face. Numai eu sunt rânduit să fac acest lucru. Opriți-vă imediat.” El i-a lăsat să continue. Aduceți-vă aminte că Biblia spune în 2Tim.3,9 „...căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată și a celor doi oameni” – atunci când Mireasa va fi răpită și dusă în cer.

Observați, Moise, care avea Cuvântul adevărat, descoperit, n-a spus nimic, ci a lăsat lucrurile să continue. Dar Dumnezeu a procedat astfel ca să poată să împietrească inima faraonului, ca să-l poată înșela. El a procedat la fel pentru a-l înșela pe Ahab. Acolo se afla Mica și el le spunea „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Și dincoace era alt uns cu „Așa vorbește Domnul.” Și erau unul contra celuilalt.

Astăzi noi avem pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL când spunem că în zilele din urmă botezul în apă se va face în Numele lui Isus Hristos, și altcineva se ridică și face minuni și el totuși crede în sfânta treime. Arătați-mi în Biblie cuvântul „sfânta treime”. Arătați-mi unde există trei dumnezei. Arătați-mi unde se găsește așa ceva în Biblie. Așa ceva nu se află în Cuvântul lui Dumnezeu. Nimeni n-a fost botezat în Scriptură prin folosirea titlurilor „în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”. Toate aceste lucruri pe care le avem noi azi, de exemplu „Oh, surorilor, nu-i nimic dacă aveți părul scurt. E în ordine, nu trebuie să faceți aceste lucruri. Oh, așa ceva este absurd, demodat.” Dar El a făgăduit în Scriptură că în zilele din urmă va trimite duhul lui Ilie, și va chema poporul, pe copiii lui Dumnezeu, înapoi la credința originală a Cuvântului care a fost la început. În aceste zile de pe urmă, Cuvântul acela a fost confirmat: Fiul omului, același ieri și azi și în veci s-a descoperit la fel ca atunci pe vremea Sodomei. El a făgăduit că o va face. Este făgăduința lui Dumnezeu; este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

Observați. Ei au făcut aceleași lucrări pe care le făcea și Moise, până când Dumnezeu s-a săturat. Rețineți: este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Se va întâmpla în timpul acesta. Acum cercetați în lumea întreagă; luați fiecare cult, fiecare clan, pe fiecare om, fiecare biserică... Vă însărcinez în Numele lui Hristos să faceți acest lucru, voi predicatorilor! Vă însărcinez să citiți ziarele sau să vedeți în orice loc în

care ați merge, dacă aceste lucruri nu se întâmplă chiar acum pe pământ. Atunci Mat. 24:24 este corect sută la sută. În zilele din urmă se vor ridica unși mincinoși și vor fi proroci mincinoși și-i vor înșela pe mulți. Urmăriți aceste tipuri, ca să vedeți unde ne conduc. Îi vor înșela pe mulți. Proroci – la plural – hristoși, unși – la plural – din diferite direcții de credințe: unșii metodiști, unșii bapțiști, unșii penticostali, și așa mai departe. Dar există un Duh autentic al lui Hristos, și acela este Cuvântul făcut trup așa cum a promis El c-o va face.

Observați. Coaja seminței seamănă cu bobul de grâu. În epoca luterană nu puteai să spui că tulpina era grâu, și totuși aceasta avea în ea viața. Tulpina e în ordine. Viața din tulpină era în ordine; dar viața a înaintat, de la Ilie la Elisei. Viața înaintează. Însă este în alt stadiu. Nu poate să rămână la același stadiu. Noi nu putem să mâncăm hoituri din altă epocă. Nu putem mânca hoituri penticostale, metodiste, sau baptiste. Vedeți, aceste lucruri au devenit hoituri. Noi avem hrană proaspătă, Cuvântul acestui ceas.

Coaja este exact ca și bobul de grâu. Celelalte părți din plantă (frunză, tulpină, etc) nu seamănă cu bobul. Pe vremea lui Martin Luther Isus Hristos nu prea arăta ca fiind același ieri și azi și în veci. Nici pe vremea lui Wesley, dar cu siguranță că arată așa în epoca penticostală. Dacă ar fi cu puțință, să-i înșele și pe cei aleși. Înțelegeți?

Aici este epoca voastră. Dar rețineți, biserica penticostală din zilele din urmă era laodiceană, și Hristos fusese scos afară, El care era Bobul în sine. Când a încercat să se descopere în biserică, El a fost dat afară. Ei încă pretindeau că sunt o biserică, că sunt unși. Dar aici este Cuvântul, Hristos însuși; El este Cuvântul uns care va veni pentru restul trupului Său, pentru Mireasă. După cum spuneam, ungerea aceleiași ape care a irigat grâul, a udat și neghina – unșii. Numai cei aleși sau rânduiți mai dinainte vor fi în stare să sesizeze deosebirea. Efeseni 1:5 vă spune acest lucru.

Ei sunt unșii. Toți spun: „Slavă lui Dumnezeu. Noi avem libertate aici. Aleluia. Oh, aleluia, noi vorbim în limbi și sărim... Avem libertatea femeilor. Voi încercați să le subjugați.” Vedeți? Dați-i înainte! Nu puteți face nimic. Ei spun: „Noi vorbim în limbi. Noi strigăm; dansăm în Duhul; predicăm Cuvântul.” Absolut. Nimic de spus

împotriva. Tot așa au făcut și oamenii aceștia despre care am citit din Biblie. Isus a spus că dacă ar fi cu puțință, și cei aleși ar fi înșelați.

Acum observați. Grâul, sămânța originală care a fost semănat nu a fost o organizație. Era grâu. Dar când a răsărit n-a mai fost grâu, ci o organizație, frunze, etc. Apoi a trecut în alt stadiu. Tot nu era ca la început. Era o organizație. A trecut apoi în coajă, multe frunze, penticostali, aproape că luase chip. Tot timpul prinde formă. Coaja aceea arată exact ca bobul de grâu. În cele din urmă se descoperă, și nu este o organizație. Atunci nu mai sunt purtători. Organizația este numai o purtătoare. Nu mai sunt purtători, coaja trebuie să moară, totul trebuie să moară. Dar grâul continuă să trăiască. Acesta este trupul de înviere, pe care El îl va lua sus când va reveni. Cei din urmă vor fi cei dintâi, și cei dintâi vor fi ultimii. Mă urmăriți?

Acum prieteni, haideți cu mine la început. Când a avut loc prima trezire, după ce bobul de grâu (Trupul, Mireasa lui Hristos) a trebuit pus în pământ? Și-a organizat Hristos vreodată Mireasa lui, Biserica Lui? El n-a organizat-o niciodată; El doar a pus în biserică apostoli, proroci, și așa mai departe, ca s-o păstreze curată. Dar la Niceea, Roma, 306 ani mai târziu ei au organizat-o și au făcut din ea o organizație și a murit. Oricine nu era de acord cu biserica aceea era ucis. Sute de ani grâul a stat în pământ, dar după un timp a răsărit, în vremea lui Luther. Prima mlădiță a răsărit. De acolo a urmat a doua. Ei au mers mai departe, a venit Zwingli și așa mai departe, și celelalte organizații. După o vreme au urmat anglicanii și ce s-a întâmplat după aceea? A venit Wesley cu o trezire nouă. Aceasta era mai asemănătoare cu grâul. Apoi ce i s-a întâmplat? Au organizat-o, s-a uscat și a murit. Viața a urcat mai sus, în coajă. Iar coaja arăta aproape la fel cu bobul. Dar la urmă nebunia lor a fost arătată, în ultimii opt sau zece ani, și mai ales în ultimii trei ani. Ce se petrece cu pleava? Se depărtează de grâu.

De ce în ultimii douăzeci de ani ai acestei treziri puternice nu s-a înființat o organizație? Sunt proroci unși, învățători unși, ș.a.m.d., dar de ce nu o organizație nouă? Pentru că după grâu nu mai urmează nimic. Pentru că este Originalul. Este fără organizație. Oh, și un orb ar putea să vadă acest lucru. Nu se poate organiza pentru că aceasta este împotriva organizației. Este chiar bobul de grâu. Fiul omului se va descoperi. Bobul de grâu se va întoarce din nou, Fiul omului în zilele de pe urmă.

„Se vor ridica imitatori mincinoși încât dacă ar fi cu puțință să-i înșele și pe cei aleși.” Uitați-vă la cojile lor denominaționale care se retrag acum. Lucrul acesta face ca grâul să fie recunoscut de aleși, care sunt o parte din el

Observați cât de frumos este prezentat lucrul acesta acum. Numai cei care sunt cu adevărat aleși, rânduți mai dinainte (Efes. 1:5), nu vor fi înșelați. Prorocii unși vor fi mincinoși. Și printre aceia vor fi și unși adevărați. Cum îi veți deosebi? Prin Cuvânt. Dacă înțelegeți, spuneți „Amin.”

Observați. Numai Cuvântul va face deosebirea între unși, nu semnele. Oh, nu. Ei vor face aceleași semne. Dar Cuvântul este ceea ce-i deosebește. Sigur. Ei toți au prorocit; toți au făcut diferite lucruri, la fel. Isus a spus că ei vor face aceleași lucruri. Dar ceea ce a făcut deosebirea între ei, a fost Cuvântul, nu semnele.

Ați observat cum s-a exprimat Isus în Mat. 24,24? El n-a spus că se vor ridica „Isuși” mincinoși în zilele din urmă. Oh, nu, ei n-ar înghiți așa ceva. Nu. Nici un penticostal adevărat n-ar spune că el este Isus. Nici un metodist sau baptist sau vreo organizație n-ar spune-o. Ei știu mai mult decât atât. Nu vor face așa ceva. Dar Biblia spune că vor fi hristoși mincinoși, nu „Isuși”, ci hristoși mincinoși.

Ei nu ar fi recunoscuți dacă ar spune: „Eu sunt Isus.” Oh, nu. Însă ei sunt hristoși mincinoși, și nu o știu, pentru că ei sunt împotriva Cuvântului. Și Dumnezeu legitimează același lucru. Eu aduc acest lucru spre o confruntare acum, pentru că voi ați văzut aceleași lucruri făcute și prin hristoși mincinoși. Și Isus a spus că se va întâmpla așa.

Așa cum am spus, pentru voi cei care ascultați prin legătura telefonică, eu nu vă osândesc, dar aceasta este biserica mea, și grupul peste care m-a pus Duhul Sfânt, și eu trebuie să le spun adevărul. Se face târziu. Deci, ei nu s-ar prezenta ca fiind „Isus” ci vor fi hristoși mincinoși, unși mincinoși, care prezintă aproape fiecare semn, fiecare literă a Cuvântului. „Ei cred în botezul cu Duhul Sfânt?” Absolut. „Cred ei în toate acestea?” Da. „Cred în vorbirea în limbi?” Da. „Cred că semnele îi vor urma pe credincioși?” Da. Aceștia nu sunt metodistii. Nu sunt baptiștii. Aceștia sunt penticostalii. Acestea sunt zilele din urmă. În prima epocă a bisericii acest lucru nu ar fi fost observat. Epoca metodistă n-ar fi observat. Epoca baptistă n-ar fi observat-o. Epoca

prezbiteriană n-ar fi observat-o, dar pentecostalii sunt așa de aproape de adevăr... Coaja este aproape ca și grâul. Ei n-ar fi observat niciodată. Dar în zilele din urmă, în timpul acesta... Da, domnule.

Observați. Cum a fost la început, tot așa va fi și la sfârșit. Satana i-a răstălmăcit Evei un cuvânt, și ea l-a crezut. Ea, nu el: biserica, nu EL. Înțelegeți? Biserica a fost aceea care a primit cuvântul fals. Nu Adam, ci Eva; nu Hristos, ci biserica, mireasa, cei care ar trebuie să fie unși, care-și spun mireasă... Vedeti? Ea a primit cuvântul fals. Nu puteți pricepe? Se leagă ca un șiret de pantof. Totul se leagă. Eva, nu Adam: Eva a crezut minciuna, nu Adam. Așa zisa mireasă de azi a crezut minciuna, nu Hristos. Așa zisa mireasă are tot felul de semne și de minuni, aceleași semne, aceleași minuni. Vedeti? Dacă ar fi cu puțință și cei aleși ar fi înșelați.

Acum repede, dacă putem termina în 15 minute, ne vom încadra în timp. Fiți foarte atenți acum, ca să nu înțelegeți greșit.

Ei nu s-ar numi „Isus”. Sigur că nu. Ar fi prea pe față. Oricine și-ar da seama. Oricine ar vedea că ei nu sunt Isus. Chiar dacă ar avea ulei pe spate și sânge pe mâini, s-ar da de gol. Oricine ar avea bun simț și-ar da seama că ei nu sunt Isus. Ei nu ar susține așa ceva. Însă ei își zic unși, și fac semne și minuni încât dacă ar fi cu puțință să-i înșele și pe cei aleși. *„Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.”*

Acum fiți atenți; nu scăpați afirmația asta, pentru că merită auzită. Și va fi exact așa, pentru că Biblia a spus că va fi așa.

Observați, nu Isuși mincinoși, ci hristoși mincinoși. Oamenii vor crede că ei sunt unși, dar vor ști că ei nu sunt Isuși. Asta ar fi prea de tot. Dacă s-ar ridica cineva să spună azi: „Uitați-vă la semnele din mâinile mele: eu sunt Isus”; noi am ști că așa ceva este greșit. Isus n-a spus că se vor ridica astfel de oameni înșelători. El a spus că se vor ridica hristoși mincinoși: hristoși, la plural, denominațiuni și așa mai departe, unși, unși cu un duh denominațional, dar nu cu Cuvântul. Mă urmăriți? Nu Isuși mincinoși, ci hristoși mincinoși, unși mincinoși. Vedeti? Oh, ce clar e. Veți pricepe cu siguranță.

Acum aduceți-vă aminte că v-am spus tot timpul că există trei categorii de oameni. Sunt trei rase de oameni: Ham, Sem, și Iafet: trei

rase, trei categorii. Și am spus că aceștia sunt credincioșii, credincioșii prefăcuți și necredincioșii. Aceste categorii au existat întotdeauna și vor fi întotdeauna. Înțelegeți? Moise era credinciosul; Iane și Iambre erau necredincioșii. Înțelegeți? A fost Balaam, Moise, tot timpul au fost trei categorii de oameni. Trei categorii: credincioși, credincioși prefăcuți, și necredincioși.

Necredinciosul, biserica denominațională nu crede deloc în semne: denominațiunea, biserica lumească rece, formală, țeapănă. Dar credinciosul prefăcut este coaja. Este tipul care pretinde că el crede. Și mai există apoi un credincios adevărat. Acum urmăriți-i o clipă.

Uitați-vă ce îndrăzneți sunt acești credincioși prețiși și acești necredincioși. Ei sunt îndrăzneți. Observați în Mat.4, 4. Chiar Satana s-a ridicat în prezența Cuvântului adevărat și a spus „Este scris.” Nu-i așa? De ce a făcut Satana acest lucru? El a cunoscut Cuvântul pentru ceasul acela, dar n-a crezut că Omul acela smerit este Cuvântul. „Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu... Eu știu că va veni Fiul lui Dumnezeu, pentru că este scris că El va face acest lucru. Și este scris că El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta. Dovedește-mi. Fă o minune. Să văd și eu că faci o minune.” Vedeți? Vedeți necredinciosul, credinciosul prefăcut, imitatorul? Uitați-vă la Iuda care era chiar printre ei în timpul acela: un credincios prefăcut. Înțelegeți? Observați. Și era acolo Cuvântul adevărat.

Cât de îndrăzneți sunt ei. „Nu luați seama la fleacurile alea. Nu mergeți acolo. Este numai zgomot. Totul este o închipuire.” Înțelegeți ce vreau să spun? Ei stau chiar în prezența Cuvântului și spun aceste lucruri.

Satana a stat chiar în prezența lui Isus. Cum spune Biblia în Iuda, când arhanghelul Mihail se certa cu Satana și i-a spus „Domnul să te mustre!” Stătea exact împotriva Cuvântului. Iar dincoace, antihristul, unsul, se ridică împotriva Cuvântului autentic al acestui ceas și spune „Este scris”.

În zilele din urmă i-ar înșela chiar și pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință. Oh. Dar știți din ce cauză nu vor fi înșelați cei aleși? Pentru că ei sunt Cuvântul. Tot așa cum am spus mai înainte, cum viața din rădăcină nu se poate tăgădui pe sine. Înțelegeți? Este Cuvântul la vremea potrivită. Așa este.

Exact ca Ieremia. Indiferent ce spunea Hanania, Ieremia știa unde stă. Exact cum a făcut și Moise, și ceilalți. Indiferent ce a spus prorocul mincinos, era acolo Cuvântul lui Dumnezeu care era scris. De aceea Mica a putut să spună: „Bine, așteaptă și vei vedea.”

Ahab a spus „Eu îi cred pe prorocii mei. Organizația mea are dreptate. Când mă voi întoarce în pace... Aruncați-l în temniță, mă voi ocupa eu de el. Dați-i apa întristării. Dați-l afară; să nu mai aveți părtașie cu el. Când mă voi întoarce în pace, ne vom ocupa noi de el.”

Mica a spus: „*Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a vorbit prin mine.*” El știa că are pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL și că vedenia lui se potrivea exact cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL pentru timpul acela, nu pentru alt timp. Amin. Aleluia.

Satana a fost îndrăzneț, s-a ridicat și s-a certat cu Arhanghelul... Se spune că nebunii tropăie cu bocancii acolo unde îngerilor le este teamă să pășească. Așa este.

Isus a spus că aleșii nu vor fi înșelați pentru că ei vor fi Cuvântul. Ei nu pot să fie altceva. Ei nu pot să asculte altceva. Ei nu știu altceva. Așa este. Amintiți-vă că pe Moise nu l-au clătinat imitațiile lor. Nu-i așa? Moise n-a spus: „Stai puțin, faraoane, știi ceva? Domnul mi-a spus să fac aceste lucrări. Dar slavă lui Dumnezeu, văd că și băieții tăi pot să facă același lucru. Știi ce-am să fac? Mă alătur vouă.” Asta n-ar fi sunat ca venind din gura unui proroc al lui Dumnezeu. El a stat tare pe poziție. El a știut că Dumnezeu se va ocupa cumva de aspectul acesta, pentru că El a făgăduit c-o va face. Așa cum este scris în Evrei 13, 5 și în Deutr. 31, 6: „Eu voi fi cu tine. Nu te voi părăsi.”

El a știut, așa că nu s-a alăturat lor; oh, nu, el a rămas cu ai lui. Lui nu-i trebuiau denomiinațiunile lor. El a rămas cu Dumnezeu. Pe el nu l-au clătinat lucrurile pe care puteau să le facă ei. Ce făcea el, făceau și ei. A adus el sânge, au adus și ei. Îl imitau în toate. Dar el a stat liniștit. El știa exact că Dumnezeu era la lucru. Acum înțelegeți?

Adevărații credincioși nu vor fi înșelați; ei sunt sămânța aleasă mai dinainte care va rezista în ziua aceea.

Isus a mai spus și următorul lucru: Mat. 7, 22: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”*” Isus a spus că la sfârșitul zilelor când va

avea loc mare înviere și timpul se va sfârși, mulți vor veni și vor sta în Împărăție. Împărăția lui Dumnezeu este în voi. Buruienile vor veni și se vor așeza lângă grâu și vor spune: „Doamne, stai puțin: eu am vorbit în limbi. Eu am strigat. Am jucat în Duhul. Am scos draci. Am vorbit în limbi. Am făcut toate lucrurile acestea.”

Ce va spune El? Observați: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.*” Ce este fărădelegea? Întrebați pe cineva. Este ceva ce știi că ar trebui să faci, și tu nu vrei s-o faci. Ei au cunoscut Cuvântul acela; l-au auzit. Voi ascultați banda aceasta; voi ascultați mesajul acesta. Voi vedeți că Domnul Dumnezeu spune așa; voi vedeți cum El confirmă mesajul. Și voi cunoașteți foarte bine lucrul acesta. Dar voi care țineți la denotațiunea voastră, voi care țineți la lucrurile acelea false, voi lucrători ai fărădelegii... Voi ziceți:

„Oh, da, eu am avut adunări mari. Am făcut cutare și cutare lucru.” Isus a spus: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.*”

„Păi eu am fost umplut cu Duhul Sfânt, am vorbit în limbi, am cântat în duhul...” Eu nu mă îndoiesc de asta. „Eu am vorbit în limbi, am cântat în Duhul.” Nu mă îndoiesc deloc. Nu pun sub semnul întrebării aceste lucruri. Oh, frate, soră, dar acesta este un timp îngrozitor, în ce stare am ajuns noi? Unde am ajuns? Acest Cuvânt vine la împlinire.

În Mat. 7:21 este scris: „*Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.*” „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău?”*” Proroci, unși. Așa este. „N-am fost noi proroci? N-am fost noi unși? N-am prorocit în Numele Tău? N-am scos draci în Numele Tău?” Cum puteți face așa ceva și apoi refuzați să fiți botezați în Numele lui Isus? Oh... Vedeți ce înșelători sunt ei? Ei merg până acolo, apoi se retrag. Acum fiți atenți:

„*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău?”*” „Noi am fost proroci.” Da, am vorbit despre Mat. 24:24. „*N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?*” Atunci le voi spune curat: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care*

lucrați fărădelege.”” „Când v-a fost prezentat Cuvântul, și voi l-ați văzut, l-ați văzut lucrând, ați văzut că era Cuvântul, de dragul denotațiunii nu l-ați primit. Niciodată nu v-am cunoscut. Indiferent câți draci ați scos, câte minuni ați făcut, Eu niciodată nu v-am cunoscut”.

Balaam va putea să spună „Eu am prorocit chiar în Numele Tău, și s-a împlinit.” „Așa este, dar când a fost vorba de Cuvânt, nu l-ai primit.” Oh, frate. Vedeți care este partea înșelătoare? Nu înșelați de proroc, ci înșelați în privința Cuvântului, a Cuvântului adevărat, confirmat și descoperit. Satana a încercat în toate epocile să inverseze Cuvântul adevărat. El a știut că mulți au venit până la graniță și acolo s-au oprit.. Uitați ce a spus El în Evrei 6, 8 unde am citit mai înainte. Ne vom referi din nou la acest lucru în următoarele câteva minute. El a spus: „*Dar dacă aduce spini și măracini, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.*” Credincioși de margine. „*Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc.*” (Au gustat. Cu alte cuvinte voi l-ați văzut și ați știut că a fost Adevărul. Ați știut că a fost adevărat.) „*...au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt, și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu...*” L-ați gustat, ați văzut că era corect. Și Duhul Sfânt a venit peste voi, buruienile de pe câmp, și apoi v-ați întors tăgăduindu-L pe Hristosul care v-a sfințit, și v-a chemat, și v-a dat ungerea aceea; atunci nu mai rămâne nici o jertfă pentru un asemenea păcat. Este de neiertat. „*Căci este cu neputință ca acei ce... s-au făcut părtași Duhului Sfânt...*” (Duhul Sfânt a venit peste buruieni... Înțelegeți? Au început cu „Isus” și „Doamne...” dar când a fost vorba de Cuvânt s-au întors.) Evr. 6, 4, „*...și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu...*”

A căzut pe buruiana care a făcut un început cu Isus și a zis: „Doamne, eu merg mai departe.” Dar când au primit Cuvântul, au mers înapoi. Dacă voi ați gustat sau văzut cum Cuvântul însuși s-a descoperit, iar apoi vă îndepărtați, este imposibil pentru voi s-o mai vedeți odată sau să vă întoarceți din nou. Așa zice Scriptura.

Cerurile și pământul vor trece, dar acesta (Cuvântul) nu va trece. Biblia spune că este cu neputință. Și Duhul mărturisește despre aceasta. Dați-mi voie să vă dau un mic exemplu. Uitați-vă la oamenii aceia care au ieșit afară prin prorocia lui Moise, oamenii care au ieșit afară din

organizația aceea, și au văzut lucrările puternice, au văzut minunile și lucrurile acelea, și au ajuns până la marginea țării făgăduite.

Dr. Lee Vayle corectează gramatica acestei cărți despre Cele Șapte Epoci ale Bisericii. S-a ivit o problemă, o întrebare referitoare la faptul dacă numele poate fi șters din Cartea Vieții Mielului. Este o problemă care-i încurcă pe mulți predicatori, dar așteptați să primiți cartea; dacă aveți vreo lumină în voi, veți înțelege.

Dacă nu vreți s-o vedeți, vă veți întoarce capul și nici nu vă veți uita la lucrul acesta. Cum spunea mama mea: „Nu poți să obții sânge din nap, pentru că acesta nu conține sânge.” Lumina trebuie să vină. Nu este în întuneric. „*Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.*” Observați acum, unșii din timpul acesta. Moise i-a scos afară din Egipt pe copiii lui Israel. Israelul nu era o denominațiune. Nu aveau o țară, un cămin; ei mergeau spre o țară. Noi nu avem o biserică; noi ne îndreptăm spre o biserică, Biserica celor întâi născuți, Biserica din slavă, nu biserica înființată de oameni pe pământ, ci ne îndreptăm spre Biserica din slavă, cei chemați afară, hotărâți pentru viața veșnică.

Când Israel a ajuns la graniță, în acel loc unde trebuiau să treacă dincolo - s-au îndoit de Cuvânt. Și s-au întors înapoi, după ce Iosua și Caleb se întorseseră cu un strugure mare, ca să facă dovada că țara era acolo, făgăduința Cuvântului lui Dumnezeu: „Este o țară bună, în care curge lapte și miere.” Și au adus strugurele acesta dincoace, ca să le dovedească, iar ei au gustat și au spus: „Oh, oh, totuși nu putem intra.” Ce s-a întâmplat? Ei au pierit în pustie. Au rămas acolo și s-au organizat, și au murit cu toții, în afară de cei care au adus dovada, Iosua și Caleb. Moise a fost mutat – un simbol al așteptării pentru biserică și al învierii celor din Vechiul Testament, Noul Testament, și trupul răpit. Vedeți cele trei grupuri? Trebuie să țineți în rând acele „treiuri” – credinciosul și necredinciosul.

Dumnezeu nu le-a iertat niciodată păcatul acela. Cum vor intra ei? Dacă sunt de la început spini, vor fi și la sfârșit tot spini. Numai cei predestinați vor înțelege.

Observați acum cu atenție, cum a fost în zilele sfântului Martin, înaintea epocilor întunecoase. Câți dintre voi ați citit scrierile lui Martin? Mulți le-ați citit. Eu m-am dus să iau scrierile lui Martin. Preotul a spus: „Dar el n-a fost canonizat.” Sigur că n-a fost canonizat

de oameni, dar a fost sfințit de Dumnezeu. Duhul Sfânt ne-a spus să-l așezăm acolo, în a treia epocă a Bisericii.

Uitați-vă ce fel de om era el: chemat, ales dinainte, părinții lui erau păgâni, tatăl lui fusese soldat. El urma să fie soldat. El a crezut tot timpul că undeva există un Dumnezeu – el era un om al naturii și a putut să-și dea seama de prezența lui Dumnezeu. Într-o zi el trecea printr-un oraș și acolo era un cerșetor muribund... În noaptea aceea fusese frig; cerșetorul spunea „Dați-mi ceva să mă acopăr. La noapte o să mor.” Nimeni nu-l băga în seamă. Martin a stat deoparte și s-a uitat la el o vreme. Nimeni nu-i dădea nimic. Martin avea numai o manta. Dacă i-ar fi dat-o cerșetorului, ar fi înghețat el. El s-a gândit: „Amândoi avem o șansă să trăim dac-o voi împărți cu el.” Așa că el și-a luat mantaua și a tăiat-o în două cu sabia și l-a înfășurat pe cerșetor cu o parte din manta.

Toată lumea spunea: „Uitați-vă la santinela aceea ciudată. Ce mai soldat... îmbrăcat cu o jumătate de manta.” Când nu mai era de serviciu, și stătea în pat, Martin s-a trezit și în camera lui era Isus Hristos îmbrăcat cu jumătatea aceea de manta pe care el i-o dăduse cerșetorului. El a știut chiar în clipa aceea: „Ce ați făcut unuia dintre acești micuți, Mie mi-ați făcut.” El a fost un mare slujitor al lui Dumnezeu. Biserica a râs de el, l-a prigonit, l-a dar afară, și alte lucruri de felul acesta, dar el a fost un proroc al lui Dumnezeu. Ceea ce spunea el, se împlinea. Mulți din epoca aceea l-au crezut.

Eu vreau să vă arăt cât de înșelător este Diavolul. Într-o zi în timp ce Martin studia, i s-a arătat un înger puternic, cu o coroană pe cap, cu o încălțăminte de aur, cu haine cu dantelă de aur. Și i-a spus: „Martin, mă cunoști? Eu sunt Domnul și Mântuitorul tău. Eu sunt Cel care te-a mântuit. Închină-te mie, Martin.” Dar prorocul acela și-a dat seama că ceva nu era în regulă. A continuat să-l privească. Îngerul a spus: „Martin, eu sunt Mântuitorul tău, Isus Hristos. Închină-te mie. Nu mă cunoști?” Martin a continuat să privească la el și i-a venit în minte scriptura și i-a spus: „Pleacă de la mine, Satană. Tu ești încoronat, dar Cuvântul lui Dumnezeu spune că sfinții Lui Îl vor încorona la sfârșitul veacului.” N-ar fi fost aceea o momeală pentecostală? Întotdeauna merită să acorzi atenție Cuvântului.

Și iarăși, într-o zi, într-o mănăstire, printre un grup de călugări tineri se afla un sfânt în vârstă. Unul dintre ei era mai sensibil. Fiți atenți

aici; este o pildă potrivită pentru zilele noastre. Acela dorea să fie deasupra lor. El dorea să fie ceva mai mare. Știți voi, el dorea să fie altfel. În orice caz, se credea o persoană autoritară. Parcă numai el era pe lume. Acum fiți atenți ce s-a întâmplat. El trebuia să fie altfel. Trebuia să se compare cu societățile înalte. Mă urmăriți? El a prorocit: „Domnul m-a făcut și pe mine proroc. Eu sunt un proroc.” În țară exista un proroc legitimat, și acela era Martin. El fusese născut ca proroc.

Tânărul acesta, călugărul care avea vreo 25 de ani a spus: „Domnul m-a făcut proroc, și o să vă dovedesc acest lucru. Deseară Domnul îmi va da o mantie albă, și mă va așeza între voi. Atunci toți veți veni la mine și veți primi porunci de la mine.”

Comparați cu situația de azi. „Eu voi fi capul organizației. Mă voi ocupa eu de ceilalți călugări.” Și în noaptea aceea luminile au venit în clădire – așa spune scrierea lui Martin. Citiți-o. Este autentică, este istorie. Luminile au venit, ceilalți stăteau și se uitau, și iată-l cu o mantie albă în mijlocul lor. El i-a întrebat: „Ce v-am spus eu?” Dar era contrar Cuvântului.

Și ei s-au dus și l-au adus pe decanul aceluia colegiu, care s-a plimbat puțin pe-acolo și a spus: „Fiule, nu sună prea bine. Numai într-un singur fel putem face deosebirea. Pare ceva supranatural.” Penticostalii ar fi mers în această direcție. El a spus: „Minunea pare reală, dar nu se potrivește cu Cuvântul. Noi avem o asemenea persoană, un proroc uns, pe Martin. Vino, du-te la el.” Băiatul a spus: „Nu, nu, Martin nu are nici o legătură cu asta.” Decanul a spus: „Vei merge obligatoriu!” Și l-au luat de braț și l-au dus la Martin și mantia a dispărut. Vedeți? Dacă ar fi cu puțință i-ar înșela și pe cei aleși.

Isus a spus: „Oile Mele cunosc Cuvântul Meu.” Voi spuneți că El n-a spus așa, ci „*Oile Mele ascultă glasul Meu.*” Dar glasul Lui este Cuvântul Lui. „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iasă din gura lui Dumnezeu.” Mat. 4, 4 Vedeți? Cei aleși dinainte știu asta. Ei nu vor urma un cuvânt străin, sau un glas străin. Așa a fost cu cei de care vorbeam mai înainte. Ei n-au vrut să-l urmeze. Ei știau că era acolo Martin, prorocul aceluia timp, legitimat de Dumnezeu prin Cuvânt, și care cunoștea Cuvântul. Acesta era motivul pentru care tânărul acela n-a vrut să se înfățișeze înaintea lui.

Isus a mai spus: „*Oriunde va fi stârvul, (sau Cuvântul) acolo se vor aduna vulturii.*” Dacă doriți să vă notați, este Mat. 24:28, la patru versete după Mat. 24:24. Oriunde va fi Mana, Cuvântul, se vor aduna vulturii.

Acum trebuie să mă grăbesc. Este 12:08. Mă voi grăbi, sau am putea să terminăm și deseară. Cum doriți? Câți trebuie să se întorcă acasă după adunare? Oh... Mai bine continuăm. Îmi pare rău că trebuie să-i rețin și pe cei care ascultă prin telefon, dar mă voi grăbi. Aceste lucruri contează mai mult decât banii voștri. Pentru mine este așa. Banii voștri vor pieri. Dar acesta nu va pieri, pentru că este Cuvântul.

„*Oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.*” Oriunde este ceva ucis, o carne proaspătă, se vor aduna vulturii. Vulturii se vor aduna unde este carnea proaspătă, Cuvântul la vremea potrivită. Dar după ce aceasta a putrezit, vor mișuna acolo ulii. Înțelegeți ce vreau să spun? Când ceva este ucis, vin vulturii, dar după ce rămâne acolo numai un hoit putred, vin ulii. Pe vultur nu-l va mai interesa așa ceva. Înțelegeți? Isus a spus: „*Oriunde va fi stârvul, oriunde va cădea mana proaspătă, acolo se vor aduna vulturii.*” Aceasta este Mana pentru timpul prezent. Înțelegeți?

Dar după ce aceasta putrezește, face viermi, și atunci vin ulii. Ei o pot mirosi numai după ce putrezește. Nu-i de mirare că Isus a spus în Mat. 23, 37: „*Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci...*” „*...de câte ori am vrut Eu să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!*” Observați acel „Eu”. Cine era El?

Noi suntem din Ierusalimul de sus, de unde a venit Cuvântul. Nu vechiul Ierusalim care piere, ci Noul Ierusalim care nu poate să piară. Nu Ierusalimul cel vechi, zidit de oameni, ci Ierusalimul cel nou, zidit de Dumnezeu; Cuvântul descoperit a s t â z î.

În Ioan 14, 2 scrie: „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Mă duc să vă pregătesc un loc.*” - Creatorul face străzi de aur, și așa mai departe. Acesta este Ierusalimul care nu va trece

„*Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut Eu (nu o a treia persoană sau altcineva) să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut.* Dar acum a venit ceasul „*Oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.*” Dar după ce stârvul putrezește vin ulii ce se hrănesc cu hoituri. Moise era un vultur: el n-a dat copiilor lui

Dumnezeu resturile de pe vremea lui Noe; el a avut Cuvântul proaspăt al lui Dumnezeu. „Domnul Dumnezeu mi s-a arătat în pustie, Și-a confirmat Cuvântul, și m-a trimis aici ca să vă chem afară.” Apoi au venit imitatorii ca să imite. Dar el a avut Cuvântul acelui ceas, pentru că Dumnezeu îi spusese lui Avraam, cel care avea făgăduința; Gen. 15: *„Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară, care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani. Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe urmă va ieși de-acolo cu mari bogății.”* Moise a spus: „Acum Domnul mi-a vorbit și mi-a spus ce să fac, și eu vă voi spune. Cel ce se numește „EU SUNT” m-a trimis.” „EU SUNT”, nu „EU AM FOST”, sau „EU VOI FI”, ci „EU SUNT”, prezent, Cuvântul la prezent. Nu Cuvântul care a fost sau care va veni, ci Cuvântul care este acum. Înțelegeți? La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu. Corect? „EU SUNT”.

„Dumnezeu m-a trimis ca proroc al Său, ca să dovedească aceasta ca fiind adevărat. „EU SUNT” răspunsul la acest Cuvânt. El mi-a spus să vin aici și să fac aceasta.”

Și când el a vorbit așa, faraon a spus: „Păi noi avem mulți în gruparea noastră care pot să facă acel lucru.” – Imitatori.

Isus a spus: „Aceasta se va repeta în zilele din urmă - ei vor pretinde același lucru...” Fiți atenți cine a venit primul. Uitați-vă cine a rămas cu Cuvântul. Vedeți? Asta este. După aceasta îți dai seama

Observăm că Moise nu le-a dat ceva de pe vremea lui Noe. Moise nu a zis: „Acum vom construi o corabie, pentru că așa spune Cuvântul. Știți voi, Noe a construit odată o corabie.” Nu, ulii se hrăneau cu așa ceva. Nu, nu. Acesta a fost un Cuvânt făgăduit.

Observați. El a avut Cuvântul predestinat, autentic, al lui Dumnezeu, pentru ceasul acela. Nici Isus nu le-a servit resturile de pe vremea lui Moise. Moise a avut Cuvântul acelui ceas, dar Moise era un proroc. Dincoace era însă Dumnezeu Însuși. Înțelegeți? El nu le-a servit resturile de pe vremea lui Moise.

Dar uitați-vă la ulii din organizația aceea, care se îndopau cu resturi. „Noi cunoaștem. Noi îl avem pe Moise; n-avem nevoie de Tine.”

Isus a spus în Ioan 5, 46: *„Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.”* Oh! Vedeți?

Oriunde este stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Vulturii se vor strânge acolo unde este Cuvântul proaspăt, Cuvântul crescut și îngrășat, și descoperit, și dat ca hrană pentru copiii, nu unde se găsește un hoit vechi de sute de ani. La fel este acum. Luther a avut un mesaj de pocăință, dar voi ulii luterani... Bapțiștii au avut un mesaj, dar cum e cu voi, ulii bapțiști? Înțelegeți? Penticostalii au avut un mesaj, dar voi, ulii penticostali? Dar oriunde va fi stârvul, acolo se vor strânge vulturii.

În zilele lui Luther, voi n-ați fi putut hrăni un luteran cu un hoit catolic. Dar acum se poate. Dar pe vremea aceea luteranii aveau carne proaspătă. Aceea era în epoca bisericii de atunci. Metodistii nu s-ar fi putut hrăni cu mesajul luteran. Oh, nu. Ei n-ar fi dorit hoitul acela; era putred. Viața îl părăsise și a intrat în altceva. Coaja rămăsese moartă în urmă. Viața se mișcă mai departe. Nici nu puteți hrăni Mireasa lui Isus Hristos cu hrană penticostală. În nici un caz! Să-i dai miresei hrană dintr-o organizație umflată de viermi? Nu, nu. Pentru că făgăduința este în Maleahi 4, 5: „*Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce... inima copiilor la credința părinților lor.*” Toate aceste făgăduințe au fost făcute în Biblie – „EU o voi face” – și acolo se vor strânge vulturii. Așa cum este scris în Ioan 6, 37: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine.*”

Isus n-a încercat niciodată să le dea o hrană veche. Dar când a venit, El a găsit un stol de ulii. „Noi îl avem pe Moise și Legea.” Înțelegeți? Dar acele lucruri fuseseră bune atunci în vechime, nu acum. Pe vremea lui Moise fuseseră bune, însă aici era ceea ce-i fusese prezis lui Moise, care adusese jertfa: „*Domnul, Dumnezeuul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune. Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului*” (Deuteronom 18, 15). Și așa a fost.

Uitați-vă cum s-au împlinit cu Isus Hristos circa 600 de prorocii diferite din Vechiul Testament. „*...mi-au străpuns mâinile și picioarele...*” – Ps. 22:16. Mi-am uitat câte prorocii s-au împlinit în ultimele șapte sau opt ore ale vieții lui Hristos. Tot ce au spus prorocii s-a împlinit perfect.

Dacă eu aș proroci azi că peste un an se va întâmpla un anumit lucru, aș avea poate șanse de 20% să se întâmple. Și dacă aș spune că se va întâmpla ceva, dar n-aș preciza data când se va întâmpla, procentajul

ar fi mai mare. Dacă aş spune când se va întâmpla, aş avea mai puţine şanse. Dacă aş proroci şi despre locul în care se va întâmpla, procentajul de împlinire ar fi şi mai mic. Dacă aş mai proroci şi cu cine s-ar întâmpla, ar fi şi mai mic procentajul. Şi fiecare cuvânt scris despre Mesia s-a împlinit la literă. Aleluia! Într-o zi când citea Scripturile, Isus s-a oprit chiar la mijlocul propoziţiei așa cum ne relatează în Luca 4, 19 și Isaia 61, 2 și a spus: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului.*”. Și s-a oprit la mijlocul propoziției, pentru că restul se împlinește la a doua venire a lui Hristos. Amin. „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*”

El era atunci Cuvântul care-i hrănea atunci. Moise le-a adus adevărul, dar întotdeauna rămân ceva resturi, după ce vulturii mănâncă și au plecat acasă. De fiecare dată ei fac din aceasta o organizație pentru ulii. Vulturii așteaptă să primească și mai mult din Cuvânt. Ei spun: „Cuvântul o zice: „Trebuie să vină. Ieri am mâncat caribu, mâine mâncăm oaie.” Înțelegeți ce vreau să spun? „Acolo este un hoit vechi de caribu, dar noi vom mânca oaie astăzi. Unde este aceasta?” Înțelegeți ce vreau să spun? Hrana îngerilor. Dacă ei mâncaseră mană într-o zi și încercau s-o păstreze și a doua zi, aceasta se strica. Nu vedeți cât de desăvârșite sunt simbolurile?

Același lucru este acum. Observați, și ulii de pe vremea lui Isus scoteau dracii: Unși, care se hrăneau din cadavre vechi. Corect? Ei scoteau draci. Chiar Isus a spus-o. Și amintiți-vă că ei aveau și proroci în zilele acelea. Marele preot Caiafa a prorocit. Câți dintre voi știu acest lucru? Caiafa a prorocit. Observați poziția buruienilor în câmp. Acestea sunt irigate de aceeași ungere. De ce spune Biblia că a prorocit Caiafa? Pentru că în anul acela el era mare preot, o pasăre ce se hrănea cu mortăciuni, o buruiănă și un spin între grâu; dar Duhul era peste el, autenticul Duh Sfânt al lui Dumnezeu. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu era peste el ca să predice, ca să procească, și totuși a tăgăduit și a răstignit tocmai Cuvântul legitimat al acelui ceas. Oh, frate. Cât timp mai trebuie să spunem aceste lucruri și să le arătăm din Scriptură?

Soarele răsare peste cei drepti la fel ca și peste cei nedrepti. Isus a spus acest lucru în Luca 11, 19: „*dacă eu scot dracii cu Belzebul, fiii voștri cu cine îi scot?*” Ei scoteau draci. Ei proceau. Nu-i așa? Dar ei nu L-au recunoscut ca și Cuvânt al aceluia ceas. De ce? Pentru că El nu se unea cu ei. Acum luați Mat. 24:24: „*Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.*”

Observați copiii lor. „Dacă Eu scot dracii prin Cuvântul lui Dumnezeu (și El era Cuvântul lui Dumnezeu), prin cine-i scot copiii voștri denominaționali?” Și numai Dumnezeu poate să scoată un drac. Noi știm lucrul acesta: numai Dumnezeu, pentru că trebuie să fie mai tare decât cel din casă. Și ei aveau puterea s-o facă. Apocalipsa 17, 8 spune că antihristul care se va ridica în zilele de pe urmă va face semne și minuni și-i va înșela pe toți cei de pe fața pământului, pe creștini și pe toți cei ale căror nume nu erau scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului. Viața care a fost în rădăcina aceluia portocal adevărat a venit în toate acele feluri de ramuri de citrice și a făcut ca acestea să rodească toate aceste ramuri confesionale.

Aduceți-vă aminte de David: el era sincer și a încercat să facă o slujbă pentru Dumnezeu dar nu a fost rânduit s-o facă. Isus a spus: „Ei învață ca învățături răstălmăcirile oamenilor, nu Cuvântul lui Dumnezeu, nu Cuvântul Său legitimat.” Ei predică un Hristos istoric, ceva ce a fost. Și Biblia a spus că EL ESTE: „EU SUNT, nu EU am fost sau EU voi fi, ci EU SUNT CHIAR ACUM.” El este Cuvântul acela care trăiește aici. El a fost în firișoarele care au răsărit la început; El a fost în tulpină; El a fost în coajă; dar acum El este în bob.

Însă voi vă întoarceți înapoi și încercați să trăiți în trecut. Credeți voi că viața s-ar mai întoarce în coaja care s-a uscat? Niciodată. Comparați cu Evrei 6, 6 „*...este cu neputință să fie înnoiți iarăși... cei ce au fost luminați odată, și care nu au înaintat cu Cuvântul care se împlinea.*” Ei sunt morți. „*Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu. Dar dacă aduce spini și măcăciuni, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.*”

Observați acum Scriptura. Ei predică un Dumnezeu istoric, ei încearcă să trăiască în trecut: „Păi Wesley a spus cutare lucru; cutare a spus asta și asta” – și resping Cuvântul făgăduit pentru timpul acesta, mana care este legitimată clar pentru vremea aceasta. Ei încearcă să pună vechile lor vinuri luterane, baptiste, penticostale în burdufurile noi. Aceasta nu merge. Și nici vinul nostru nou nu se poate pune în burdufurile lor vechi. Dacă ei încearcă să pună vinul acesta nou în denomi-națiune, nebunia lor va fi arătată. Ei n-o pot face; s-ar sparge. Vedeți, nu merge. Se sparge. Nu se pune un petic nou la o haină veche, pentru că ruptura se face și mai mare. Isus a zis că nu puteți pune vin nou în burdufuri vechi; acestea se sparg. Vinul cel nou are viață în el.

Apoc. 16:13-14, între potirul al șaselea și al șaptelea, trei duhuri necurate ca niște broaște au ieșit din gura cuiva. Ați observat aceasta și sunteți pregătiți? O trinitate de duhuri!

Acum, frate denomi-național, stai liniștit puțin. Nu te ridică să pleci. Nu opri magnetofonul; stai numai puțin liniștit și ascultă. O vei face, dacă ești născut din Dumnezeu.

O trinitate de broaște... Broasca este un animal care privește tot timpul în urmă. Ea nu se uită încotro merge; ea se uită de unde a venit. Unde a luat naștere învățătura trinitară? Rețineți: trei duhuri necurate, duhuri individuale... Înțelegeți despre ce este vorba? Ei privesc în urmă la Conciliul de la Niceea unde a luat naștere învățătura trinitară. Nu în Biblie, nu există așa ceva în Biblie. Această trinitate de broaște a reieșit dintr-o trinitate străveche, care a ajutat la nașterea unei noi trinități. Mama lor a fost trinitatea - balaurul, fiara și prorocul mincinos. Când au apărut aceste broaște? Ele au fost tot timpul acolo, dar nu s-au descoperit numai între al șaselea și al șaptelea potir, chiar înainte ca pecețile să se deschidă și să descopere acest lucru. Căci prin mesajul celui de-al șaptelea înger se vor face de cunoscut tainele lui Dumnezeu, toate aceste lucruri trinitare și botezuri false – totul urma să fie descoperit. Dumnezeu să ne ajute să vedem care este adevărul și să nu respingem aceasta cu mintea sau să fie cineva care interpretează ceva aici înăuntru. Eu simt duhul care se împotrivesc la ceea ce am spus eu chiar acum. Eu nu vorbesc despre mine, frate, eu vorbesc despre Îngerul Domnului care este în tabără.

Observați această trinitate:

1. Balaurul... Câți știi cine era balaurul? Roma! Și „*balaurul astat înaintea femeii, care sta să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.*” Vezi Apoc. 12, 4.

2. Fiara. Ce semnifică în Biblie o fiară? O putere.

3. Prorocul mincinos. Un proroc mincinos, un uns mincinos... Unde își are începutul acest proroc fals? Acesta este prorocul mincinos, la singular: proroc mincinos, primul papă. Și de acolo s-a ajuns la mama curvelor. Se ridică o trinitate mincinoasă, care nu s-a descoperit în zilele de la început. Dar când a venit vremea deschiderii celor șapte peceteți și a descoperirii acelor taine, atunci s-au descoperit și cele trei duhuri necurate ca niște broaște – doctrina trinității împotriva Adevărului. Vedeți de unde a venit și încotro se duce? Consiliul ecumenic. Ei oricum sunt frați a aceluiași duh, așa de amăgitori prin facere de minuni. „*Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite, și care se duc la împărații pământului întreg*”, și care fac minuni ca să-i înșele în ziua de pe urmă; și vor reuși s-o facă. Amintiți-vă că duhul acela rău a spus: „*Voi ieși și voi fi un duh de minciună în gura tuturor prorocilor lui, ca să-l fac pe Ahab să se ducă acolo și să fie nimic.*” Dumnezeu a spus: „*Îl vei amăgi, și-ți vei ajunge ținta; ieși, și fă așa!* Ei de la început nu stăteau pe Cuvânt. Du-te, căci îl vei convinge. Tu vei reuși dacă vei intra în acei proroci mincinoși, pentru că el se bazează pe ei. Și el nu cunoaște Cuvântul; nici nu va încerca să-l afle. El n-o poate face pentru că de la început a fost un spin.” Înțelegeți? „*Îți vei ajunge ținta!*”

Priviți la aceste broaște mincinoase care se uită în urmă. „Știi tu ce s-a spus atunci la Niceea?” Pe mine nu mă interesează ce s-a spus la Niceea; eu spun ce s-a spus la scaunul de domnie al lui Dumnezeu, ce va fi, nu ce a fost, ce va fi, pentru că El este „EU SUNT”.

Acum fiți atenți, noi vedem deslușit după ce s-au deschis cele șapte peceteți; deschiderea lor urma să descopere taina aceea. Ce este trinitatea aceea? Unde se găsește cuvântul „sfânta treime” în Biblie? Cum ar putea să existe trei dumnezei, cum am putea noi să ne închinăm la trei dumnezei și să nu fim păgâni? Cum ar putea să fie persoane separate, când Isus a spus în Ioan 10, 30: „*Eu și Tatăl una suntem*”? Ioan 8 24: „*...dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele*

voastre.” – în necredința voastră. Păcatul este necredință. Voi veți pieri în necredința voastră.

„Oh, cine ziceți voi că sunt Eu? / De unde spuneți voi că am venit? / Oh, Îl cunoașteți voi pe Tatăl Meu / sau știți care este Numele Lui? / Eu sunt Trandafirul din Saron / Luceafărul strălucitor de dimineață / Eu sunt Cel ce i-a vorbit lui Moise / În rugul aprins de foc / Eu sunt Dumnezeu lui Avraam / Eu sunt alfa și omega, începutul și sfârșitul / Eu sunt întreaga zidire / Și Numele Lui este Isus Hristos.”

Așa este. Nu este o trinitate... Nu, domnule. Așa ceva este o minciună. Cele șapte peceti descoperă tainele care se vor sfârși, le vor arăta limpede. Pecetea deschisă arată limpede adevărurile care au fost ascunse în peceti în toți acești ani, în toate bisericile și denominațiunile acelea. Cine era curva cea mare din Apoc. 17? Însă ea mai era și mama curvelor. Înțelegeți?

Voi spuneți: „Frate Branham, tu îi numești ulii.” Așa este. Dar aduceți-vă aminte că și aceasta este o pasăre. Și el este uns ca să zboare. Cele două duhuri vor fi atât de apropiate încât dacă ar fi posibil să-i înșele și pe cei aleși. Un uliu este la fel de mare cât un vultur. El ar putea să zboare ca vulturul, și este uns ca să zboare, sau să predice, sau să procească - (observați) – la fel ca vulturii, dar el nu-l poate urma pe vultur în înălțimi. Nu, nu. Dacă el ar încerca să-l urmeze pe vultur, nebunia lui ar fi descoperită. Da, domnule. El nu-l poate urma pe vultur. Voi spuneți „Oh, eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Eu cred în Dumnezeu Tatăl, Atotputernicul, Făcătorul cerului și al pământului, în Isus Hristos, Fiul Lui”, și așa mai departe. Oh, sigur că ei fac lucrul acesta. Dar cum rămâne cu „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci*” (Evr. 13, 8)? Un vultur este o pasăre cu o constituție deosebită. Pe pământ nu este nimic ca acesta. Dacă o altă pasăre ar încerca să-l urmeze, s-ar descompune. Nebunia ei s-ar descoperi cu siguranță. Dacă încercați să puneți vinul cel nou în burdufuri vechi, acestea se vor sparge. El s-ar descompune. El nu este făcut pentru asta... Trupul lui nu este făcut ca să reziste la înălțimea aceea. Dacă el ar urca acolo sus, pe înălțimile acelea, fără să fi fost făcut pentru asta, rânduie dinainte, născut ca vultur, atunci el s-ar face praf. Înțelegeți? I s-ar desprinde penele de pe aripi și el s-ar prăbuși pe pământ. Sigur. El nu-l

poate urma pe vultur în înălțimi. Dacă ar încerca, nebunia lui ar fi arătată. Așa este. Voi n-o puteți face.

De ce? El nu poate să vadă așa cum vede un vultur. La ce-ți folosește să-ncerci să sari la înălțime, iar când ai ajuns acolo să nu vezi unde te afli? Dacă el ar încerca să-l imite pe vultur și să zboare în înălțimi, ar deveni atât de orb încât n-ar mai ști încotro să zboare. Așa este. El strigă și țipă, dar vorbiți-i numai Cuvântul, și nebunia lui va fi arătată. Vorbiți-i despre botezul în Numele lui Isus Hristos sau spuneți-i că Isus Hristos este același ieri și azi și în veci...atunci ar zice: „Oh, stai puțin...” Vedeți? Penele încep să-i cadă. Voi puteți sări în sus și-n jos, să prorociți, să scoateți draci, să vorbiți în limbi, să jubilați ș.a.m.d., sau să fugiți pe coridor înapoi și încolo, dar nu încercați să-l urmați pe vultur acolo sus, căci nebunia voastră va fi dată pe față. Și totuși el este ordinar; el este uns. El poate să zboare. El își poate ține echilibrul și să ajungă acolo, dar nu prea departe. Vedeți, el poate să mănânce mortăciuni, dar nu poate să mănânce carnea proaspătă ce vine de la scaunul de domnie. El este orb, se gândește, dar nu știe despre ce este vorba. Același Duh. Ploaia care a căzut peste grâu a căzut și peste el, dar el nu era de la început grâu. El se umflă și zice: „Nu pot să primesc așa ceva, eu îl cunosc pe Dr. Jones...” În ordine, continuă la fel mai departe, dacă tu dorești.

Un uliu nu este născut, nu este făcut sau nu este rânduit dinainte ca să fie o asemenea pasăre. El poate să fie o lămâie care crește într-un portocal, dar el nu vine din rădăcini. El este ceva altoit. Iar când ei ajung atât de sus în denomiinațiunile lor încât nu pot să vadă Cuvântul rânduit dinainte al lui Dumnezeu legitimat, atunci nebunia lor este arătată. „Oh, chestia aia cu stâlpul de lumină deasupra capului, și toate alea... Oh, este absurd.” Vedeți? Da, domnule. Nebunia lor este arătată.

El nu este făcut să vadă atât de departe. El poate să vadă numai atât cât îi permit ochelarii lui denomiinaționali. Dar după aceea el este orb ca un liliac. Atunci nebunia lui este arătată. Acolo unde vulturul adevărat se așează ca să mănânce. Atunci adevărații vulturi aleși văd ce este el. Dacă el nu poate să primească Cuvântul, ei știu pe loc că el este un uliu denomiinațional.

De ce? De ce nu poate el să zboare? Uitați-vă cu ce se hrănește el! El se hrănește cu mortăciuni denomiinaționale putrede care nu-l

întăresc din punct de vedere duhovnicesc și care nu-l pot ridica peste deosebirile denominaționale. El se hrănește cu ceva stricat; trupul lui este făcut din așa ceva. El nu poate să urce acolo unde carnea aceea proaspătă îl duce pe vultur. El pur și simplu nu poate zbura acolo.

Aceasta împlinește Matei 24:24. El este orb, zboară, se aruncă în aer, bate din aripi, dar nu poate să zboare suficient de sus. Vedeți? Așa este. El nu poate să ajungă suficient de sus încât să poată lua mana aceea proaspătă. El poate să mănânce mana aceea veche care se găsește pe pământ, iepurii aceia morți de o săptămână, de o lună, de patruzeci de ani – ceva stricat. Așa ceva poate el să mănânce, și-i place și croncănește și țipă și sare și zboară ca un vultur – el este uns ca și o altă pasăre. El este un fel de vultur, dar el nu-l poate urma pe vulturul acela autentic.

Aș dori să comparați Matei 24:24 cu 2 Tim. 3:8. Isus spune că în zilele din urmă vor veni hristoși mincinoși, unși mincinoși, proroci mincinoși, și vor face semne și minuni ca și cei autentici – încât aproape că i-ar înșela și pe cei aleși.

Acum observați. Acele lucruri erau spuse de Isus. Dincoace vine Pavel, după El, și spune: „În zilele din urmă vor veni oameni religioși, care au o formă de evlavie, care momesc femeile ușuratec frământate de felurite poftă (apoi ei se miră și spun: „De ce le mustri pe femei?” Oh... Ei nu înțeleg)... „*Depărtează-te de oamenii aceștia. ...După cum Iane și Iambre...*” (Mat. 24:24, hristoși mincinoși, unși mincinoși, care fac semne și minuni ca să-i înșele pe cei aleși.) „*După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.*” Stricați la minte în ce privește credința. În Efes. 4, 5 scrie: nu o credință oarecare, ci credința. „*O credință, un Domn, un botez*”. Nu puteți avea singura credință fără să credeți într-un Dumnezeu. Nu puteți face două botezuri, nu unul pentru Tatăl, pentru Fiul și pentru Duhul Sfânt. Este un singur botez, în Isus Hristos.

Comparați Luca 17, 30 și Maleahi 4, 5: „după cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, Cuvântul uns al aceluia ceas, tot așa și oamenii aceștia (nu un singur om, ci este scris la plural), unșii, se împotrivesc adevărului”.

Apoc. 10:1-7: chiar în acea zi Fiul omului este descoperit. Mesajul celui de-al șaptelea înger va deschide pecetele. Îngerul (pentru Laodicea) nu este Fiul omului, dar îngerul, mesagerul Îl descoperă pe Fiul omului. Puteți să faceți aici deosebirea? Aici se pare că vă este așa de greu. Înțelegeți? Nu Fiul omului însuși, ci îngerul al șaptelea, mesagerul al șaptelea, descoperă poporul pe Fiul omului, pentru că acesta a părăsit coaja. Nu poate să fie organizat pentru că este din nou însuși bobul de grâu. „Și în ziua aceea, Iane și Iambre se vor împotrivi – cei unși, credincioșii prefăcuți și necredincioșii, biserica formală și penticostalii – se vor împotrivi grâului adevărat. Dar lăsați-i în pace. *„Dar nu vor mai înainta; căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată și a celor doi oameni.”* Acum înțelegeți?

Apocalipsa 10 spune: *„în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbiță...”* Chemarea acestui înger a venit când biserica s-a unit într-o organizație penticostală. Deci chemarea acestui mesager a fost o îndrumare spre corectură și o avertizare în această epocă. Exact așa cum a fost Martin Luther unul care avertizează în acel timp și o muștrare pentru catolici. Ce a fost Wesley? Unul care i-a muștrat pe luterani. Ce au fost penticostalii? Cei care i-au muștrat pe ceilalți. Unde s-a dus viața acum? S-a depărtat de organizație. Nu mai este în coajă, este în bobul de grâu. Cum este acum? Sunt muștrați penticostalii ca să se împlinescă scriptura acestui ceas. Înțelegeți?

Observați acest mesager... nu când el își începe slujba, ci când începe să-și vestească mesajul. Înțelegeți? Prima fază (tragere) a slujbei a fost vindecarea; a doua, prorocia; a treia fază, descoperirea Cuvântului, descoperirea tainelor. Nu este o poruncă mai mare ca cea de a descoperi Cuvântul prin proroci. Dar singura modalitate ca un proroc să fie legitimat este prin Cuvânt. A treia tragere a fost deschiderea celor șapte peceti ca să descopere adevărul ascuns care era pecetluit în Cuvânt. Înțelegeți? Atunci, în ziua când se va întâmpla acest lucru, Iane și Iambre, imitatorii, vor apărea din nou, așa cum s-a întâmplat atunci când a venit Moise să vestească Cuvântul original; ei vin ca să imite..

Înainte de a încheia vom mai spune trei lucruri. Aș dori să ascultați cu atenție acum, în încheiere. Trei lucruri s-au împlinit. Trei lucruri vă sunt puse acum înainte.

Primul: Lumea se află într-o stare sodomită. Isus a spus că se va întâmpla așa. Uitați-vă ce stricăciune: femeile încearcă să se poarte ca bărbații, bărbații încearcă să se poarte ca femeile: sunt efeminați, stricați, mizerabili, decăzuți; sunt stăpâniți de diavol și ei nu o știu.

În al doilea rând: Conform Scripturii acum este ceasul unde Iane și Iambre vor apărea din nou.

În al treilea rând: Este același ceas în care Fiul omului se va descoperi. Acolo îi aveți pe credincioși, credincioșii aparenti, formali și pe necredincioși.

Acolo este Cuvântul adevărat și confirmat. Acolo este credinciosul formal care imită și acolo este necredinciosul care respinge totul.

„Dar va fi lumină spre seară / Veți găsi cu siguranță calea spre slavă. / Neamurile se sfărâmă / Israelul se trezește / Semnele prezise de Biblia noastră / Și zilele neamurilor sunt numărate (Sodoma) / De groază împovărate / Întoarceți-vă, o voi cei risipiți, la ai voștri. / Ziua răscumpărării se apropie/ Inimile cedează de frica aceasta / Fiți plini de Duhul lui Dumnezeu / Candelele să vă fie curate (ca să puteți să vedeți Cuvântul acestui ceas). Uitați-vă-n sus, răscumpărarea voastră este aproape / Prorocii mincinoși mint (S-a spus că ei vor fi aici: unșii) / Ei tăgăduiesc adevărul lui Dumnezeu / Că Isus Hristos este Dumnezeul nostru. (Ei nu cred asta. Biblia a spus că se va întâmpla lucrul acesta. Iată-!) / (Aceeși lumină... „*El va întoarce inima copiilor spre părinții lor...*”) Ziua răscumpărării este aproape (Atât de aproape.) / Inimile oamenilor cedează de frică) / Oh, fiți plini de Duhul lui Dumnezeu / Candelele să vă fie curate / Uitați-vă-n sus, răscumpărarea voastră se apropie.”

Credeți acest lucru? Atunci haideți să ne aplecăm capetele. Acolo unde ajunge mesajul acesta, de pe coasta de est pe cea de vest, din California la New York, în sud și nord, în misiuni și în acest tabernacol, noi suntem săraci, noi nu avem lucruri mari, impresionante și transmisii TV... Noi încercăm să facem ce putem mai bine. Dar „*toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni*”. Poate vă gândiți că eu am vorbit de la mine, pentru că port acest mesaj. Eu sunt numai un glas. Dar este voia Tatălui meu, de aceea eu vestesc aceasta și sunt decis. Nu eu am fost Cel ce s-a arătat jos la râu; eu doar eram acolo când s-a arătat El. Nu sunt eu Acela

care face lucrurile acestea și care prezice lucrurile acestea care se împlinesc așa de desăvârșit; eu sunt doar acela care este aproape atunci când El o face. Eu am fost doar glasul folosit de El ca să spună lucrurile acestea. Nu eu sunt acela care știe ceva, ci eu m-am predat Lui, pentru ca El să poată vorbi. Nu îngerul al șaptelea a fost..., oh, nu; ci a fost o descoperire a Fiului omului. Nu îngerul, ci mesajul lui; a fost taina pe care a descoperit-o Dumnezeu. Nu este vorba de un om; este Dumnezeu. Îngerul nu a fost Fiul omului; el a fost un mesager al Fiului omului. Fiul omului este Hristos. Din El vă hrăniți voi, nu dintr-un om. Cuvintele omului vor trece, dar voi vă hrăniți cu Cuvântul sigur al Fiului omului.

Dacă nu v-ați hrănit pe deplin cu fiecare Cuvânt ca să primiți putere să vă înălțați deasupra tuturor acestor denominațiuni și lucruri lumești, vreți s-o faceți acum, în timp ce ne rugăm?

Tată scump. Nu este ușor pentru un muritor să facă acest lucru. Tu cunoști toate lucrurile. Și Te rog, Dumnezeule drag, ca lucrurile să nu fie înțelese greșit, ci fie ca oamenii să umble în lumina Cuvântului Tău!

Și, Tată Dumnezeule, eu nu știu cine sunt cei aleși; Tu știi. Eu nu știu când va fi venirea Ta, dar eu știu că Tu ai spus că atunci când se va întâmpla lucrul acesta, și anume atunci când se vor ridica acești unși mincinoși... Moise i-a lăsat în pace, pentru că n-ar fi avut ce să facă în privința aceasta. El a putut doar să spună ce spuneai Tu. Tu i-ai spus să cheme muște; atunci au făcut și ei la fel; Tu i-ai spus să prefacă apa în sânge; și vrăjitorii au făcut la fel. Moise numai a împlinit Cuvânt cu Cuvânt ce ai spus Tu. Dar după aceea Tu ai fost acela care ai arătat nebunia lor.

Acum, Tată, Tu încă ești Dumnezeu. Același Cuvânt a spus că lucrul acesta se va întâmpla în zilele de pe urmă. Mulți oameni sinceri (cum am spus noi duminica trecută) care și-au pus mâna pe chivotul acela pus într-un car nou și nu pe umerii leviților, au murit, sunt morți în păcat și fărădelegi și se împotrivesc propriei lor conștiințe.

Mulți predicatori care cercetează Scriptura, citesc Cuvântul și întorc pagina repede. Dumnezeu să ne ajute să nu facem niciodată așa ceva. Doamne, curăță inima noastră de tot gunoiul lumii. Doamne, eu sunt gata pentru curățire. Sunt gata împreună cu biserica aceasta și

împreună cu toți cei ce ascultă și cu oricine va asculta banda aceasta. Eu mă rog pentru curățire, Doamne. Doamne, du-mă în casa olarului, sfărâmă-mă. Fă din mine un slujitor așa cum Îți dorești Tu, căci, Doamne Isuse, eu sunt un om cu buze necurate, așa cum a strigat Isaia, și locuiesc cu un popor cu buze necurate; și vai de mine, căci văd descoperirea lui Dumnezeu, așa cum a văzut Isaia îngerii în templu. Doamne, eu văd timpul sfârșitului, și vai de mine și de familia mea! Vai de mine și de poporul meu! O, Dumnezeule veșnic, ai milă de noi. Eu mijlocesc pentru mine și pentru popor. Nu ne lăsa să pierim împreună cu cei necredincioși, ci fie ca noi să trăim cu credincioșii.

Fiecare denominațiune, Doamne, fiecare bărbat sau femeie... Nu Te pot ruga să binecuvântezi cultele când știu că ești împotriva lor. Dar pot numai să spun, Doamne, ca dacă Tu ai între ei vreo oaie de-a Ta, să audă banda aceasta. S-o audă, Doamne, și s-o înțeleagă cu înțelegerea pe care le-o vei da Tu, și fie ca ei să iasă afară și să Te primească. Să nu fie înșelați de orbirea și tradiția acestui timp. Fie ca ei să nu încerce să mănânce ceva ce a fost un stârv în alte timpuri. Fie ca ei să primească Cuvântul. Așa Te-au răstignit fariseii, Doamne. Ei se hrăneau cu stârvul de pe vremea lui Moise și își desfătau privirile cu el după ce Tu ai dat în pustie simbolul manei proaspete în fiecare noapte, arătând spre fiecare generație. În punctul acela au dat ei greș. Hrana aceea veche și stricată i-a otrăvit și i-a ucis. Iar astăzi, același lucru se întâmplă cu denominațiunea: îi ucide din punct de vedere duhovnicesc. Dumnezeule drag, ajută-ne. Acum totul este în mâinile Tale. În Numele lui Isus Hristos.

Cu capetele aplecate, vom cânta în timp ce voi vă decideți. Vreți să parcurgeți toată calea?

Îl pot auzi pe Mântuitorul meu (și EL este Cuvântul) chemând / Îl pot auzi (Oh, eu am rătăcit multă vreme, dar acum Îl aud: „Veniți la Mine voi toți care bâjbâiți.”) / Îl pot auzi („Ia-ți crucea și urmează-mă zilnic” „Da, chiar dacă aș umbla prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de nici un rău, prin pășunile verzi și pe lângă apele de odihnă.”) / Și pe unde mă conduce El (Doamne, eu văd nebunia aceea trinitară, buruienile cresc pretutindeni. Dar unde mă conduci Tu acum, Doamne, voi fi ca aceia din Fapte 19. Când au auzit lucrul acesta, au fost botezați din nou în Numele lui Isus Hristos.) ... Voi merge cu El tot drumul.

Dumnezeule drag, am încredere că aceasta a venit din inima mea. Am încredere că a venit din fiecare inimă care a cântat de data aceasta, poate mulți care vor asculta banda aceasta. Fie ca noi să fim gata, indiferent de preț... Cum s-a spus despre împăratul acela care înainte de a merge la luptă, s-a sfătuit ca să vadă dacă va putea să facă față. Putem lepăda lucrurile lumii? Le puteți lepăda, ca să vă înrolați în oastea Cuvântului scris al lui Dumnezeu, ca să mergeți în cadență împreună cu ostașii Lui, ca să zburați cu vulturii Lui? Dăruiește-o Doamne, în Numele lui Isus.

Credeți voi? Îl primiți? Bine. Ne vom vedea din nou deseară, dacă Domnul îngăduie. Credeți că acela a fost adevărul? Este suficient de clar? Atunci... (Fratele Branham cântă „*La cu tine Numele lui Isus*”) Acum dați mâna cu cineva din apropiere.

Cred că tuturor predicatorilor le-a fost făcut de cunoscut în dimineața aceasta, și au recunoscut. Pavel a spus: „...*vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia!*” La sfârșitul drumului său, el a spus: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.*”

Uneori chiar am uitat să dedic copilașii unora. Billy spunea că a venit un bărbat și a spus: „De doi ani vin aici ca copilul meu să fie dedicat Domnului.” Billy a spus: „Eu am un copilaș de un an care încă nu a fost dedicat Domnului. Cred că am să aștept până când va crește suficient încât să meargă acolo el însuși.”

Acum, un lucru: noi trebuie să ne dedicăm copiii. Noi trebuie să botezăm pe fiecare. Aici este bazinul; iată apa. Dacă nu ați fost botezați, ce vă împiedică? Iată apa. Veniți chiar acum. Nu așteptați până deseară, veniți chiar acum. Aici sunt bărbați care vor boteza pe oricine s-a pocăit și a făcut mărturisiri. Dacă ați fost botezați de o duzină de ori, ei vă vor boteza în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor. Dar vedeți voi, am pe inimă mesajul. Acesta este singurul meu scop, indiferent ce spune soția mea, copiii mei, pastorul meu, oricine ar fi; este vorba despre Domnul meu.

Noi nu vrem să fim în dezacord cu tine, frate, numai ca să fim mai altfel. Poate că mulți dintre voi cei de aici, sunteți predicatori trinitarieni. Noi nu vrem să fim supărați pe voi. Noi vă iubim. Și dacă eu nu aș crede lucrul acesta, n-aș pleca din această biserică până ce n-aș îngenunecha să spun „Dumnezeule, îndreaptă-mă. Nu vreau ca acel duh

arogant, egoist să fie amestecat cu al meu. Eu doresc ca duhul meu să fie nevinovat și curat, să aibă dragoste frățească, să fie sfințit cu Duhul Sfânt.” Dacă cineva îmi face ceva rău, să spun „Nu-i nimic.” Chiar dacă aş avea dreptul să mă răzbun, nu doresc așa ceva în viața mea. Nu, eu doresc să am dragoste. Doresc să fiu gata să corectez cu dragoste.

Eu nu doresc să fiu mai altfel. Metodiști, bapțiști, catolici, prezbiterieni, orice ați fi voi, eu nu spun lucrurile acestea ca să fiu mai altfel decât voi sau ca să fiu arogant cu voi. Dacă aş face-o, aş fi un fățarnic și ar trebui să îmi cer iertare de la Dumnezeu. Dar spun aceste lucruri din dragoste, pentru că văd încotro vă îndreptați. Eu nu spun aceste lucruri de la mine și nu le presupun, ci vă dau pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL – este Adevărul. Și eu vă iubesc. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Dumnezeu să fie cu voi până ne vom revedea. Noi ne rugăm ca Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Se cântă „*La Numele lui Isus cu Tine...*”

